

ת שורה

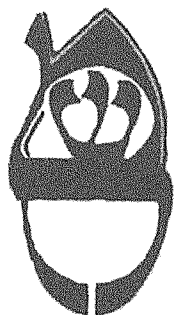
משמחת נישואין
של

החתן הרב מנחם מענדל

שעפטיל שי

והנלה מרת לאה תחי

סקורדר

יום רביעי, י"ב מנחם אב ה'תשס"א

פתח דבר

מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואינו למזל טוב היום, י"ב מנחם אב התשס"א.

דה והברכה מובעת בזה לידינו ומכרינו אשר הואילו לשמח אתנו יחדיו ביום שמחת לבנו ולכרכנו, עם הורינו שיחיו, בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגמיות ופיות.

וזה ובטוב לבב ולאות תודה ווקרה, הנו מכבדים בזה את כל הנוטלים חלק בשמחת לבנו מקרוב, ולאנו שלחו ברכתם מרחוק, בתשורה המוגשת בזה - כפי המנהג ון בזמן האחרון - על יסוד התשורה שחולקה בנישואי רבנו.

זרה שלפנינו כוללת:

גילומים של כתבי-יד-קודש שונים מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

גנרות-קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו למשמחות החתן והכלה.

יקרה אודות התייסדות ושיבת "אתי תמימים" בתל אביב בשנת תרמ"א, ע"י אבי הסבא של הכלה, הרה"ג הרה"ח הרב חיים אליעזר קרסיק ז"ל.

זידושי תורה שכתב הרה"ג הרה"ח הרב חיים אליעזר קרסיק ז"ל.

"אשי פרקים מתולדותיו של הרה"ח ר' אהרן תומרקין ז"ל, חמיו של יבלחט"א הרה"ח ר' יהודה חיטריק, הסבא של אבי הכלה.

יפורים הקשורים באישיותה של הרבנית מרת לאה קרסיק ע"ה, אם הסבא של הכלה.

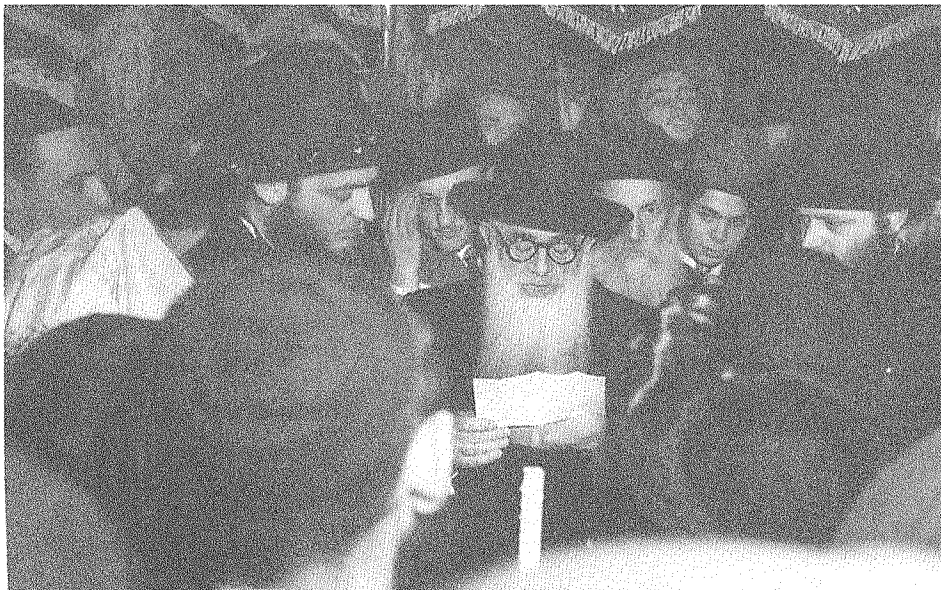
ירסום ראשון מזכרונותיו של מר' יהודה אבנר, דוד-זקנו של החתן, שבמסגרת תפקידי הציבוריים השונים ביקר כמה פעמים ב'חידות' אל כ"ק אדמו"ר נשיא נו, ולרגל השמחה במשמחה הוא מספר על חלק מהדברים.

ל' הטוב הוא יתברך, יברך את כל הבאים להשתתף בשמחתנו ואת בני משפחתם בנוך כלל ישראל בברכות מאלופית מנפש ועד בשר, ובקרוב ממש נזכה זעהן זיך מיטן ' דא למטה מעשרה טפחים והוא יגאלנו.

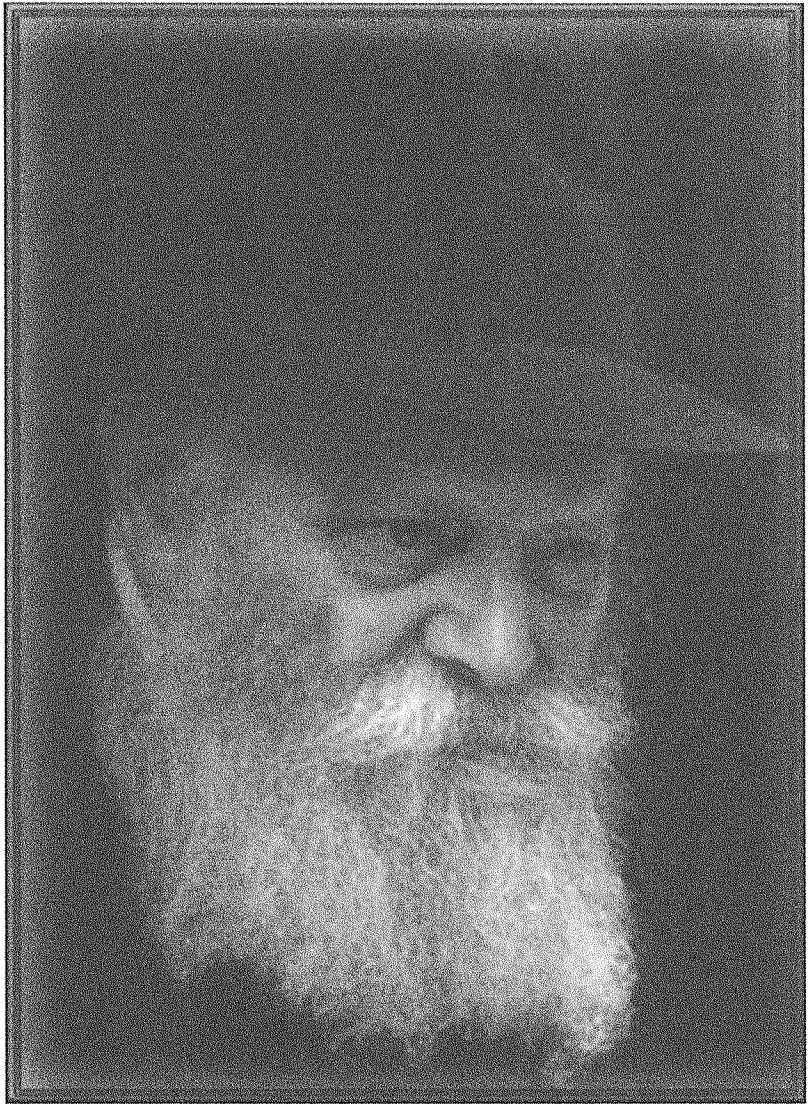
ידייכם ומכבדיכם

מנחם מענדל שעפטייל ולאה סקורדר

נחם אב התשס"א

הרבי נשיא דורנו מסדר קידושין בחוגתו של הרה"ח הרב צבי הירש חיטריק וזנתו שיחיו, הוריו של אבי הכלה שי'

כתבי-יד-קודש

מכ"ק אדמו"ר

נשיא דורנו

כתב-יד-קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

פ' ברכי אין אצ' ופי' מאצ'ים ה'נצ'ים
קדו'ת'ן ל'י' כ'וד ל'ו' י'א'כ' ל'וא'כ' 346,
ד'צ'ית' ר'וס'יא ק'ע'יב א'א' א'ע'א כ'וד
א'י'נ'א פ' ק'ית 16 ו'כ'וד א'י'נ'יא 16 ק'ית פ',
ק'ע'יב ה' א'ק'יב ק'א'כ' י'ש'כ'א, ה'נצ'ים א'
א'ס ה'כ'כ' ק'ים ו'ק'ז'ש'ה, א'ו'נ'א'ים ק'א'נ'א'ת
א'י'ו'א'צ'ים ש'פ'ר'ה'ת'.

כתבי-יד-קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

שמות. לוח.

שנת חגש תשל"ה חסד צמורה, יא - שנת חגש תשל"ה - (לפ)

שנת כ"ב ט"ז - ~~שנת~~ ישן

ישן {
 אזה"ה 110/-
 אזה"ה תמוז -
 זק"ה תמוז -
 כ"ה תמוז
 ח"י אלוז

שנת
 (לפ) תשל"ה

תמוז פאפאק - חסד צמורה, יא

חגש פאפאק - ישן
 לר"ה אזה"ה אכאזצק, יא - חסד צמורה, יא - שנת חגש תשל"ה - (לפ)

שנת חגש תשל"ה - חסד צמורה, יא - שנת חגש תשל"ה - (לפ)

שנת חגש תשל"ה - חסד צמורה, יא - שנת חגש תשל"ה - (לפ)

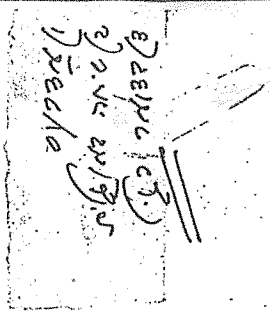
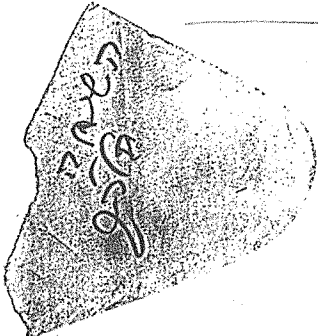
בשנת תשי"ב מסרו לרבי את רשימת השיחות החסרות בשנת תשי"א, והרבי ציין לצד כל שיחה נקודות מומענים שדיבר אז. לבני חתונת מאונער, ציין הרבי: "שפחה פורץ גדר". לבני חתונת חטירוק - הוא טב הכלה תרנ"ח צביריריש של חטירוק, שהתחתן בפורים קטן תשי"א - ציין הרבי: "ט, ס", והבונה שרבי דיבר אז על חטונת ששבעת הקידושין היתה עני מבעים ומרובעת מבחון, בעורת האותיות ס ויש (השיחה נדפסה ב"חזרת מנחם" ח"ב עמ' 1252). לבני בר מצוה גאראדעקער, ציין הרבי: "ר"ה דבר"צ נעשה אדם - שם המעלה גם בהתחלת העבודה. ראוי דרש"י נזיר כט, ג, או הללג"ס. ופ"ל בב"א. התחלת עבודה במסנ"ס כמו בני הרבי חטירוק וציין: "[חתונת] סימפסון - עדות קידושין ביורר או עושים מציאות. א"צ הקוד" - מסנ"ס".

כתבי-יד-קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

אזכר שקודש שלם ארבעת צ' 428
 448 ואל 428
~~קמ"ח~~ ~~קמ"ח~~ ~~קמ"ח~~
~~362~~ ~~362~~ ~~362~~

קמ"ח כ"ח א"ח א"ח א"ח
 ואל קמ"ח קמ"ח קמ"ח
 קמ"ח - 430 קמ"ח - 362
 ואל קמ"ח קמ"ח קמ"ח
 קמ"ח קמ"ח קמ"ח
 קמ"ח קמ"ח קמ"ח

428 448 448

לפניו הערות ותיקונים של הרבי לחוברת "מפתחות לספר התנאים" שי"ל בשנת תשי"ד:
 מונה שינוי שנה מעוברת ז' שבט צ"ל: פרק יח ולא יט.
 במפתח כללי צ"ל 428 ולא 448.
 במפתח הכללי מחילי מ"מפתחות" ואילך צ"ל כל העיגולים וצ"ל קפ - 430 קמ - 362 ...
 וכן במפתח שבראש החוברת לתקן כני"ל.
 עמ' תיקונים בדף ברו"ג.

כתב-יד-קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

למנוחת הדיין אהרן רבינו
 תפילת אהרן - אדמו"ר (הוא) - אדמו"ר (הוא) - אדמו"ר (הוא)
 אדמו"ר (הוא) - אדמו"ר (הוא) - אדמו"ר (הוא)
 אדמו"ר (הוא) - אדמו"ר (הוא) - אדמו"ר (הוא)

א"כ צ"ל
 ה"א דג"ק
 אדמו"ר (הוא)
 אדמו"ר (הוא)
 אדמו"ר (הוא)
 אדמו"ר (הוא)
 אדמו"ר (הוא)
 אדמו"ר (הוא)

בניין מקיף הקרוב ומקיף הרחוק כמו שאם בהמשך דרב החלמיש ושבחתי'ה צ"ל צממנו בהרב.
 י"ז נעשה (בהרב עצמו) שכל השייך אל החלמיש. שממנו נמשך אה"כ החשפעת. מה שזיין להמשך
 ר"ב ח"ב - השנונו ולא מצאנו.

ב"ה חשפה טוכחו ער"ה (בהלק א') פרו' ה"ו מבאר בארובה ענין מקיף דא"ה הרא"ה.
 ע' שם לא חובה משל חז"ל. והכלל. הטגנון שם הוא בדוגמה הטגנון שבמשך באחי' ענין. והוא
 והנה לה"ב המבאר - וכפי שנעשה לקמן. **א"כ נכון**

כן זה ע"פ המבואר בהמשך הער"ב ה"ב ל"ק הרטר"י (פמור"ש"ב) ג"ע ע"פ משל חשפה השכל טרב
 למיר שבזיין ערוך כלל. שבחתי'ה צ"ל צממנו בהרב. שע"ו נמצא אצלו (בהרב עצמו) כללוח
 אל השייך להמקבל. שממנו נמשך אה"כ (ע"י כמה צממנים וכו') החשפעה להחלמיש. ומבאר שם.
 שכל השייך להחלמיש (כמו שנמצא אצל הר"ב). עם היוונו בבחי' טקיף העלם. הוא 'בחי' העלם
 : החלמיש (שלכן ע"י כמה צממנים יומשך ממנו החשפעת). דענין החלם שבו הוא מה שטוחם
 ע' לגבי המקבל. משא"כ בעצם השכל דהרב. תפ"ו נמצא. דגם בשכל הרב (לאחי' שממנו עצמו)
 זה יש שני המקסימים. דהשכל השייך להחלמיש (בחי' אור הגבול) הוא בחי' מקיף הקרוב. מקיף
 ר"י. וצמם השכל דהרב (בחי' אור הכל"ג) הוא בחי' מקיף הרחוק. מקיף דא"ה. ובפרטיות
 נ"י. והנה בכל אחד מהם נופא ישנם ב' המקסימים. דמכיון ששכל השייך להחלמיש כלול בעצם השכל
 ט"ב. וה"ו נמצא. שבו עצמו שני המקסימים. מצד עצמו הוא בחי' מקיף הקרוב. ומצד והכללותו
 וכל העצמי דהרב. הוא בחי' מקיף הרחוק. ותפ"ו הוא גם בעצם השכל דהרב. דמכיון שע"י הצממנו
 א נחלק מקום לשכל השייך להמקבל. והנה מצד ענין זה שבו (שנחלק מקום לשכל השייך להמקבל)
 א בחי' מקיף הקרוב.

משי"ד. הראו שם משכ"ט (ע' הרעו).
 בהמשך הער"ב שם מוזכר בענין הצממנו מה שהרב 'מעלים אור' שכלו בעצמו. כאילו לא השכל
 ע' (שדוגמתו למעלה הוא הצממנו הראשון). שע"ו בב"ל השכל השייך להחלמיש (מצמם השכל)
 ידוע ניכר כפ"ע. אבל ערו' הוא גם בנוגע להשכל השייך להחלמיש כמו שכלול עדיין בשכל הרב
 דדוגמתו למעלה הוא בחי' אור השייך לעולמות כמו שהוא לפני הצממנו. שגם זה בא ע"י צממנו

לפני תשובה של הרבי לשאלה שה'נתיים' כתבו לו על אחד ממאמריו. על מה שכתבו 'ואולי הכוונה לה"ב השי"ד - וכפי שנעשה לקמן. האם נכון'. חסיף הרבי אחר התלה
 "השי"ד" - 'ובי' ואילך'. ומתק את המלה 'האם' וסומן כמד ע"פ המלה 'נכון'.
 בשולי הדף העיר הרבי: (1) כמיומה בתחלת אפרתי לראות במפתחות. (2) כמיומה מכדי ושמתי - שבחתי'ה המבאר - לא התכוונתי לקבוע מסמרות כ"א אדרבא - שכלל הדוגמת
 י"ב ב' ה"ל'. ויש דרושים המדברים בביאור דוגמא נוספות וישם - שבדוגמא כלית יותר או - בכל הדוגמות.

כתב-יד-קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

- 7 -

נים נאר בילן סתם (נביחה) אויף די אידן, נאר בילן מיט א חריפות - "יחזק". און וואס האס
אזא שארפע בילעריי פאר א שייכות מיט סכה בכורות?
אין פרש"י גופא דארף טען פארשמיין:

בז פארוואס איז רש"י מתיק פון פסוק די אלע ווערטער "לא יחזק לבב לשוננו" - ווען ער
איז לכאורה נאר ספרש דעם ווארט "יחזק"?

מ'וואלט אפשר געקענט זאגן אז רש"י איז מתיק די ווערטער בהתאם מיט איינע נאךערשטע
פסוק די פסוק וואס ער ברענגט (בפירושו) "לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשונו" (יהושע י,
כא), וואס איז דא שטייט "לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשונו" - אבער לפי"ז ווערט די קשיא נאר
שטארקער.

פון פסוק רש"י אבן לא חרץ וכו'...
ברענגט פון די פסוקים א ראי' אהענליך, נאר ער איז ספרש די אלע פסוקים ע"פ הדין וואס ער
זענט דא אונטן אין שטח גרויסער שטח. אין נים טובו: ס'איז דא א בלד אין רש"י
זען איז געווען פסוק א פסוק און ס'לערנט אים - היינט פארוואס איז ער דא ספרש א פסוק אין
האפט וואס שטייט ווייטער (נע"מ שו"ת הפסוקים והלכות ער און פארא?)
קען מען דער נים זאגן אז וויבאלד רש"י ברענגט דעם פסוק אין יהושע וואו עס שטייט
בדוחה להלשון בפסוק זה איז בהתאם לזה איז ער מתיק די אלע ווערטער פון פסוק - ווייל דעם
גאנצן פסוק אין יהושע איז רש"י ברענגט איז לכאורה אבשיקט אין איפכא סתחבא - וויבאלד
אז דער פסוק אין יהושע ברענגט רש"י נים אלס ראי' פסוק זה נאר פארקערט, אז ע"פ פסוק זה
יובן דער פסוק אין יהושע - לעפסט נים זאגן אז וויבאלד אין יהושע שטייט דעם גאנצן לשון
זענען פאר א רש"י מתיק אויך אום לשון דא. ובפרט אז אין יהושע שטייט חריצה לגבי בני אדם.
מטא"כ דא לגבי לבנים (להבדיל!)
מיט נאך כמה דיקוים בפרש"י זה.

Handwritten notes on the left side of the page, including the name "אברהם" and other illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the name "אברהם" and other illegible scribbles.

לפניו חשף ההנהגה הנ"ל:
בשורה 2 הוסיף הרבני "מיט" (תדענו פון) (נכתב בכורות).
בשורה 10 כתב הרבני: "אומר אני שיהא לשון סינון בו' וכן לא חרץ בא א"כ תחזק [ז] וכו', איז מובן".
בשורה 11 כתב "ע"פ הכלל" הרב אין "זו" ותיקו: "היחוש".
בשורה 12 לאחר "אונטן דא" הוסיף הרבני "מדינת עמו".
בהמשך עט תיקו הרבני: "ס'איז דאך מובן אז רש"י וכל ספרש (הן בחומש, מטעם וכו') וועט נים מפרש יין אראמריינגענדיק (אלע) ערטער לאור [ז] וואו דער לשון געפינט זיך - ובפרט
טק - מוסף יין (בד"כ) דא - צוליב פסוק אין יהושע".

כתבי-יד-קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

באדם שיהי' אל חרה מרדה מצרימה. נתבאר. הנהיגו על הדין
 זכרם ילמי ישרי שיהי' על הנקק לצאת לתיבת ארץ. היקף ששטח הכתוב
 בזהוים הקשר במדותו עם הירדה לפעמים (אל חרה מרדה מצרימה).
 ובאדם יום כי כלומר חבן חסד ב"ן (י"ג) סימבצורם סמסיו וזה הם
 באמר וזהו סמסיו ורמס" - מבין שיוסף הדיני סיכול לשם בורן
 שכן. ובבילא. אין לו מה לחסום מפני המצריים נר. מבין שהם בורן כפי
 וזהו בורן עם המצריים.

ואחרי נתבאר. שערן ישו סקום לחסם כרוב. שטר סוכים (גם)
 הדיבורים בורן טעמן ארם אלא שבגדים נשט. ומכרבים עם שלם של מצריים.
 ובבילא. יש חסם שיחמורו בהם נר. ואל זה מסמך הפסק כי לני גדול
 אשימן הם"

כלומר. בפסק זה - כי שצדס: (גם) על הדין שיהי' שנקק לבוא לחיל
 - ואמר לו "אל חרה מרדה מצרימה." (כ) ועל החסם מפני המצריים שהו
 שנופי ומה (בבילא חסם חשק כ"ו) - ובאמר לו "כי לני גדול אשימן שם".
 ובכ"ל. שיהיו עם גדול כפי. מדבר לם יחמורו עם המצריים.

לחמבו:

מלשון הכתוב "אל חרה מרדה מצרימה כי לני גדול אשימן שם".
 מסמנו. לכאורה. שלני גדול אשימן שם" הוא. שם (כ"י) ל"אל חרה".
 וה"כ מבין ששוקים יש בורן לכלול את החסם המצריים שהיו שטוסי
 ומה (ע"ז שלני גדול אשימן שם) - מהו הכוונה של רש"י לדחוק (א)
 ש"אל חרה מרדה מצרימה" ק"ו (לא על החסם מפני המצריים. כי אם) על
 הירדה לחמה לבורן כבול. (ב) ש"ש"י כי לני גדול אשימן שם" הוא (לא
 טעם על מ"ש לפני. כי אם) מני כפי"ע (בנוגע לחסם מפני המצריים) -
 לכאורה. ע"ד לפרש כפשוטו הכתוב. שמוכרבו אודות החסם מפני המצריים
 (שהיו שטוסי ומה). ונודע "אל חרה מרדה מצרימה" "מצרימה" ויקרא. ולא
 אל חרה לצאת מהארץ הארץ. ושם הרבו - כי לני גדול אשימן שם"ו
 גם: ע"ד לם נתבאר שיהי' לשון רש"י "יהי' שיר". וקי שככתוב באמר
 לשון של דימה "אל חרה".

(Handwritten notes in Hebrew, including phrases like 'אמר (ע"ז שלני גדול אשימן שם) מהו הכוונה של רש"י לדחוק') and other scribbles.)

לפניו תשובה של הרבן לשאלת המעתיקים על באורו ברש"י על הפסוק "אל חרה מרדה מצרימה".
 לא נזכרה בג" [1] קלאך קושיא - ובבילא לא שמו לב אלא! ותורוהו יסוד התלול: לחארו החתולט והתחלה בפועל - ולא ע"ד ענה זמנית לרעב זה - לרדת מצרימה (כ"כ - כ"ו, מ, א
 מדייקים ל"אל חירא מרדה גו"ל" - לבן פרש"י שבא בחומרונען רק (ש"ה) מיר" בוח). ובבילא באה קלאך קושיא שיהי' למה "ה" מיער", הרי גם אברהם ירד למצרים כשרעב בארץ
 כען (ואמר וזהו מה שמוציא [1] להבארה - שהיו מדובר בגוסי וכו' כ"ל). ולכן ממשיך רש"י שבאן מדובר ע"ד יציאה לח"ל - וכדברי יעקב לעיל שראית יוסף הוא "במרים אמות",
 ובמחשך הדיבור "ויוסף שית יוד ע"ע" - ולכן גם מוכרח להרעוע שש"ב "בכבר בארץ".

מזכרת משמחת הנישואין של החתן הרב מנחם מענדל שעפטייל שי' והכלה לאה תז"ו סקודר

כתב-יד-קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

H. STEDMETZ
1400 Flatbush Avenue
Brooklyn, N.Y. 11210
212 859-1409

צבי טאור שטיינץ
(בני ישיב)
כ"ה

כ"ק אדמו"ר שלי"טא

יורשה נא לי להציע שאלה בקשר לבאור שני פסוקים בפ"צ, אשר הואיל כ"ק אר"ש לבאר קצורה מקורית בשבת שעברת:

כפי שהובן לכאורה פירש כ"ק אה המלים "ומפתח אהל מועד לא הצאו שבעה ימים" כפשוטם כי ש חנוכה הכהנים ומלוי יריהם לעבורה היו ב"ה וך אהל מועד במשך שעות היום של שבעה הימים ולכן אל יצאו בחוץ האהל עד חוס החנוך הזה ומלוי יריהם (ומה ינעם לחיך הבאור הזה כמו " לא הצאו איש פתח ביהו עד בקר "האפור בשבת מצרים)

אולם הוקשה לי כי הרי פשוטי הכתובים פתחו למעשה כי כל עבודות החנוך ומלוי הידים של הכהנים (זריקה הרמים, הנפתם וכו') היו רק בחצר אהל מועד מסביב למזבח החיצון מ וך לפתח אהל מועד, ולא פצינו כחן בחוץ האהל וך משה רבינו שפס ככהן גדול במשך שבעה הימים וביום השמיני גם אהרן (ללמדו על מעשה הקשרה) ונדב ואביהוא שנכנסו שלא כרה במקדש.

ולפ"ז עדיין אנו צריכים לרשע את המלים "ומפתח אהל מועד לא הצאו" על ס ב י ב ת הפתח (בין הפתח למזבח החיצון) כדוגמת בין האולם ולמזבח בניה המקדש) כי בני אהרון, עכ"פ, בחוץ אהל מועד נאי עבדתייהו ?

ואת כ"ק הסליחה

עברו

בני טאור בן לאה ביטל

Handwritten notes in Hebrew:
אולי יורשה לי להציע שאלה בקשר לבאור שני פסוקים בפ"צ, אשר הואיל כ"ק אר"ש לבאר קצורה מקורית בשבת שעברת: כפי שהובן לכאורה פירש כ"ק אה המלים "ומפתח אהל מועד לא הצאו שבעה ימים" כפשוטם כי ש חנוכה הכהנים ומלוי יריהם לעבורה היו ב"ה וך אהל מועד במשך שעות היום של שבעה הימים ולכן אל יצאו בחוץ האהל עד חוס החנוך הזה ומלוי יריהם (ומה ינעם לחיך הבאור הזה כמו " לא הצאו איש פתח ביהו עד בקר "האפור בשבת מצרים) אולם הוקשה לי כי הרי פשוטי הכתובים פתחו למעשה כי כל עבודות החנוך ומלוי הידים של הכהנים (זריקה הרמים, הנפתם וכו') היו רק בחצר אהל מועד מסביב למזבח החיצון מ וך לפתח אהל מועד, ולא פצינו כחן בחוץ האהל וך משה רבינו שפס ככהן גדול במשך שבעה הימים וביום השמיני גם אהרן (ללמדו על מעשה הקשרה) ונדב ואביהוא שנכנסו שלא כרה במקדש. ולפ"ז עדיין אנו צריכים לרשע את המלים "ומפתח אהל מועד לא הצאו" על ס ב י ב ת הפתח (בין הפתח למזבח החיצון) כדוגמת בין האולם ולמזבח בניה המקדש) כי בני אהרון, עכ"פ, בחוץ אהל מועד נאי עבדתייהו ? ואת כ"ק הסליחה

Handwritten notes and signatures:
אולי יורשה לי להציע שאלה בקשר לבאור שני פסוקים בפ"צ, אשר הואיל כ"ק אר"ש לבאר קצורה מקורית בשבת שעברת: כפי שהובן לכאורה פירש כ"ק אה המלים "ומפתח אהל מועד לא הצאו שבעה ימים" כפשוטם כי ש חנוכה הכהנים ומלוי יריהם לעבורה היו ב"ה וך אהל מועד במשך שעות היום של שבעה הימים ולכן אל יצאו בחוץ האהל עד חוס החנוך הזה ומלוי יריהם (ומה ינעם לחיך הבאור הזה כמו " לא הצאו איש פתח ביהו עד בקר "האפור בשבת מצרים) אולם הוקשה לי כי הרי פשוטי הכתובים פתחו למעשה כי כל עבודות החנוך ומלוי הידים של הכהנים (זריקה הרמים, הנפתם וכו') היו רק בחצר אהל מועד מסביב למזבח החיצון מ וך לפתח אהל מועד, ולא פצינו כחן בחוץ האהל וך משה רבינו שפס ככהן גדול במשך שבעה הימים וביום השמיני גם אהרן (ללמדו על מעשה הקשרה) ונדב ואביהוא שנכנסו שלא כרה במקדש. ולפ"ז עדיין אנו צריכים לרשע את המלים "ומפתח אהל מועד לא הצאו" על ס ב י ב ת הפתח (בין הפתח למזבח החיצון) כדוגמת בין האולם ולמזבח בניה המקדש) כי בני אהרון, עכ"פ, בחוץ אהל מועד נאי עבדתייהו ? ואת כ"ק הסליחה

למנוע תשובה של הרבי לשאלת הר"ח גבי טאור שטיינץ על ביאור הרבי למרש"י על הפסוק "ומפתח אהל מועד לא הצאו":

במקום "משוטים הכתובים משמע לכאורה", תוקן הרבי "מפורש".

ה"ל כתב: "צריכים למרש את המלים "ומפתח אהל מועד לא הצאו" על סביבת הפתח (בין הפתח למזבח החיצון)". הרבי ענה על כך: "[] היא - חובה לו הוזהר ש"מ" (משוטים של מקרא)!!

בשוליו דף כתב הרבי: "במקום לתוך חומץ קולאך קושיא! תירושה י"ל משוט במש"מ, ע"ד שרש"י א"צ למרשה - לפני פסוקים ה"ל.

"מפורש (א, נידו) כל העדה הקהל. כאשר צוה בהקבל העדה אל פתח אה"מ

שא"א כלל בחוץ הקלעים (בחדר אה"מ)

"היינו שגם פתח החדר נקרא פתח אה"מ (כיוון שדרכו נכנסים לאה"מ) ויש דוגמאות לזה".

כתב-יד-קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

במקום שיש י"א אל תדא ברה מצרימה. ונבואה, והבחינה של רש"י
 דרש וילי ש"י יצרו על שוקק לצאת לזמנה לאוקיי. והפך דמטה הכתוב
 המורה הקבוי במספרו עם הירדה לשערים (אל תדא ברה מצרימה).
 יבאנו יום כד ילמדו הן חכם כפי לך רב. (א) ס' המצרים כדפי וזה הם.
 הנאמר חזקה משהו ונשאר - כדון שוקק הדיני ישוב לזכר בארץ
 טרין, ובבילא, אין לו מה להחזיק מפני המצרים נר, כדון שיהיה בארץ כפי
 וילא ביהו עם המצרים.

ואח"כ נבואה, שערין ישנו מקום לחכם כדפי, שהרי שוכים (גם)
 כדפיסכום בארץ (שוקן) חכם חלף שפנים חכם, ומכריכם עם שלום של מצרים.
 ובבילא, י"א חכם שיתעוררו בהם כד, ועל זה מפיץ המסוק י"א לני גדול
 אשימן ש"י.

כלומר, במקום זה - כי מצרים: (א) על ש"י יצרו שוקק לצאת לחז"ל
 - ואמר לו "אל תדא ברה מצרימה". (ב) ועל החכם מפני המצרים שהיו
 שוכים ומה (אפילו חכם חזק כד) - נאמר לו "כי לפני גדול אשימן ש"י".
 וככין, שיהיו עם גדול כפי, כדאי לא יתעוררו עם המצרים.
 לא תפנה:

מלשון הכתוב "אל תדא ברה מצרימה כי לפני גדול אשימן ש"י".
 מכמה, לבואה, שלני גדול אשימן ש"י הוא שם (י"א) ל"אל תדא".

ה"י כמין שסוכים יש עורך לסלול את החכם מהמצרים שהיו שוכים
 ומה יצ"ו שלני גדול אשימן ש"י - מהו הכוונה של רש"י לדעת (א)
 ש"אל תדא ברה מצרימה" ק"י (לא על החכם מפני המצרים, כי אם) על
 הירדה לזמנה לערין ככלל, (ב) שמיש "כי לפני גדול אשימן ש"י" הוא (לא
 טעם על מ"ש לפני, כי אם) ענין כפי (כמונח לחכם מפני המצרים) -
 לכאורה, ערך למרש כפשטות הכתוב, שמדובר אודות החכם מפני המצרים
 (שהיו שוכים ומה), ועוד "אל תדא ברה מצרימה" (המצרימה) ידקא, ולא
 על תדא לצאת מהארץ ההתה, ושם הרב - "כי לפני גדול אשימן ש"י"
 גם: עדין לא נבואה ש"י לשון רש"י "שהרי מצרי", אף שככתוב נאמר
 לשון של דימה (אל תדא).

[Handwritten notes in Hebrew, including phrases like 'אמר רש"י', 'הוא שם', 'כדפיסכום', 'במקום שיש', 'ואח"כ נבואה', 'מלשון הכתוב', 'מכמה', 'ה"י כמין', 'ומה יצ"ו', 'ש"אל תדא', 'הירדה לזמנה', 'טעם על מ"ש', 'לכאורה', 'וכדפיסכום', 'גם: עדין לא נבואה']

לכוננו תשובה של הרב' לשאלת 'המנוחים' על ביאורו ברש"י על המסוק "אל תדא ברה מצרימה":
 "אל תדא ברה מצרימה" - ובבילא לא שמו כל אלא! ותירונו יסוד לתנ"י: לאחר ההחלטה וההתחלה בפועל - ולא ע"ד עשה זמנית לרעב זה - לרדת מצרימה (מב, כח - טו, א)
 מדייקים "אל תדא ברה מצרימה" - לכן מרש"י שבא באווארעונן רק (רש"י) "מיצ"י" בזה, ובבילא באה קלאך קושיא עני' למה א"ח מצרי, הרי גם אגדתם רד' למצרים שערב בארץ
 כגון (ולא אדע מה שטייג [!] לאברהם - שהרי חזרוב בנשן וכו' כדל, וכן מפיץ רש"י ענין חזרוב ע"ד ענינה לחז"ל - ובגדלי יקבב לעיל שראית יוסף היא "בטרים אמות",
 ובתפסך הדיבור "יוסף יסית ידו ע"ע" - ולא גם מוכרח להרעוע שפכ"י "קבבר בארץ".

A person of us being a King, a person of
influence on the behavior of a considerable
large groups of "men women and children"

אגרות-קודש

מהרבי נשיא דורנו

למשפחות החתן והכלה

אגרות-קודש מהרבי נשיא דורנו למשפחות החתן והכלה

P.03

96X

972 6 6924002

11:22 8-11-2001

RAAB, MANACHIM M. SCHWARTZSON
Lehorvich
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11223
405-9210

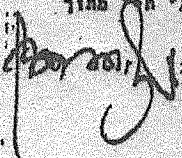
החום הנודל שוארמאנו
לובאריש
770 איסטון פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ח, כב"ח, חמוז חש"ו
ברוקלין, נ. י.

חור"ה מ"ה בוי"ג וכו'
מ"ח" דוד גבריאל מ"ו

שלום וברכה!

בטענה על חזקתו אשר נולד לכם בן למזל טוב,
חנה יפה"ר בחש"ח סיכניסוהו לתורה ולחופה
ולקטיים טובים, ויגדלו ביהר עשי"ב" ח"י מתוך
ברכה.

ברכה מזל טוב

מזכרת משמחת הנישואין של החתן הרב מנחם מענדל שעפטייל שיי והכלה לאה תחיי סקורדר

אגרות-קודש מהרבי נשיא דורנו למשפחות החתן והכלה

חתן שיי' מקבל מהרבי דולי לברכה ולהצלחה.

P.04

96x

2800499 226 972 6 6924802

18-JUL-2001 11:22

אפלייט-לאנסט

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSOV
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9230

התחם המנדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 אייבערן שטרוקיי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, טו"ז המזל ה"תש"ם
ברוקלין, נ.י.

הרב"ה אי"ה נו"כ וכו'
מזה"ה דוד שי"

שלום וברכה!

במענה על התורפה אודות יום הולדת השלישי של בנת
מנחם מענדל שעפטייל שי"י, הנה שופתק לקטן קטע ממכתב כ"ק
מו"ה אדמו"ר וצוקלעה"ח: נבג"ט זי"ע בנוגע לפנהג ישראל זה.
ויהי"ר מהשי"ת שיגדלו בחדר עם זוג"ת י"י לחורה ולתופה
ולמעשים טובים פהוג הרמכה.

ברכה

ז"ל כ"ק מו"ה אדמו"ר.

...ובדבר גזירת השקרות -אפשקעניש- הוא דבר גדול
בפניג ישראל וקיקרו הוא כההיגון דהשארם פיאדה הראש, ובזיש
הגזירה ותנחת הסימיות של הראש, נהאן לחדר להרגיל את תחינוק
בענין נשיות ט"ק וברבות השאר וברכת המזון וק"ש שעל המפה.
והשי"ה יתי" בעזרת שיגדלוהו לחורח ולחופה ולמעשים טובים
מתוך פרנסה בהרחבה ובפנוחה הדעת בגשפיות וברוחניות.

אגרות-קודש מהרבי נשיא דורנו למשפחות החתן והכלה

RABBI MENACHEM M. SCHNEBERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9230

מסד חנוךל שניאורסאהון
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

By the Grace of G-d
8th of Tishrei, 5751
Brooklyn, New York

Mr. & Mrs. Dovid Gavriel Schurder
35 Water Park
Salford, M7 O2TO Manchester
England

Greeting and Blessing:

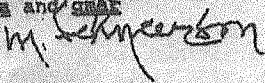
I was gratified to see you yesterday at the meeting of the Machne Israel Development Fund, during these auspicious days between Rosh Hashanah and Yom Kippur.

A unique characteristic of this new year is the fact that the two days of Rosh Hashanah (Thursday and Friday) were followed immediately by Shabbos. This provided us with three uninterrupted days of heightened spiritual experience, from the awe inspiring days of Rosh Hashanah through the G-dly holiness of Shabbos.

It is a principle of Jewish law that "What is repeated three times acquires the force of chazakah (strength and permanence)." This chazakah state of holiness exerts a very strong influence on the entire year. Thus, all one's activities, in each and all days of the year, should be influenced by the sublime holiness of the first three days of this year. Indeed, like the head controls and directs the entire human organism so does Rosh Hashanah (lit. the "head" of the year) influence and animate every day of the entire year.

May the Almighty grant that the strength and holiness indigenous to our New Year have the desired effect on each and every one throughout the entire year.

With esteem and blessing
for a chazakah and smol
chazakah tova

P. S. I take this opportunity to enclose an excerpt from my remarks addressed to the participating members שליט"א.

מזכרת משמחת הנישואין של החתן הרב מנחם מענדל שעפטייל שי' והכלה לאה תז"י סקורדר

אגרות-קודש מהרבי' נשיא דורנו למשפחות החתן והכלה

RAHM MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מזכרת הנישואין
ליובאוויטש
770 איסט סייד פארק
ברוקלין, נ.י.

By the Grace of G-d
Day after Yom Kippur,
11th of Tishrei, 5752
Brooklyn, New York

Mr. & Mrs. Dovid Gavriol Schurder
36 Water Park
Salford, Manchester M7 0ET England

Greeting and Blessing:

I was very pleased to see you last Sunday night at the meeting of the Machne Israel Development Fund.

In the Torah portions before Rosh Hashanah we read about the mitzvah of bringing *Bikkurim*, the offering of the first fruits (*Parshas Ki Savo*, Deut. 26:1-11). A Jew would select the very best of his early harvest, the first fruits of his hard toil. With all-encompassing joy and gladness of heart he carried them to the *Beth HaMikdash*, the Holy Temple in Jerusalem, and placed them "there before G-d." This act expressed his recognition that "the earth and all therein is the L-rd's" (*Psalms 24:1*) and his gratitude to G-d for His bountiful sustenance.

The prophet (*Hoshea 9:10*) refers to the Jewish people as G-d's *Bikkurim*, the prime and essential purpose of His creation. A Jew is indeed a veritable "part of G-d." In his life in the world at large, it is his purpose to infuse this G-dliness and holiness into every moment of time and into every aspect of his daily life, in thought, word and act, elevating himself and his environment as "*Bikkurim*."

Through such conduct, one merits the fulfillment of G-d's promise concluding the verses quoted above: "and you will rejoice in all the good which the L-rd your G-d has given you and your family" (*Deut. 26:11*).

In this year of 5752, in Hebrew ג'תש"ב, whose Hebrew letters form an acronym: *ללא שום נזק ופגע* ("this will be a year of wonders in all things,") may G-d Almighty grant you and all yours a wondrous year of goodness in all matters material and spiritual.

With blessing

P.S. I take this opportunity to enclose an excerpt from my remarks addressed to the participating members נ"ט.

אגרות-קודש מהרבי נשיא דורנו למשפחות החתן והכלה

הכלה תחי' מקבלת מהרבי דובר לברכה ולהצלחה.

RABBI MENACHEM M. SCHNBERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מוזמנים הנודל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ה' מ"ח תשמ"א
ברוקלין, נ. י.

הדוק"ח אי"א נו"נ עוסק בנ"צ
מוח" יוסף יצחק שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולדה להם בת למזל טוב
ונקרא שמה בישראל לאה תי",

הנה יה"ר מהשי"ח שיגדלה ביחד עם זוג' תי'
לחורה ולחופה ולמעשים טובים מחוץ הרחצה.

- ידוע מכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, אשר מנהגנו
הוא לאמר גם בלידה בת לחופה ולמעשים טובים,
ע"פ מרז"ל (ברכות יז' א) נשים במאי זכיגן באקרובי' כו'
באתנוי' כו' ונשריין כו'.

בברכה מזל טוב

מזכרת משמחת הנישואין של החתן הרב מנחם מענדל שעפטיל שיי והכלה לאה זחוי סקורדר

אגרות-קודש מהרבי נשיא דורנו למשפחות החתן והכלה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורטהון
ליובאוויטש

770 איסטערן שארקיטוי
ברוקלין נ. י.

ב"ה ה' תמוז תשי"ג
ברוקלין

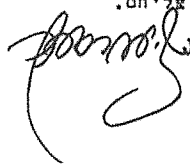
הרה הווי"ח אי"א נוי"ג עוסק
בצ"צ מוה"ר צבי הירש ש"י
וזוגו הרבני'ה מרה רבקה הח"י

שלום וברכה

בנועם קבלתי מכתבו "אחרי הפסק ארוך" - מיום כ' סיון, ובמה בינתיים נתקבל מכתבי בברכת מזל טוב לתולדת בנם שיי, ובמה יודיע ג"כ מהשם אשר קראו לו בישראל, ומה שלא עניתי על שאלתו בקריאת השם, הוא ע"פ הירוע מכ"ס מו"ח אדמו"ר וצוקלה"ה נבג"ם שיי"ע, שתי' עונה "אז אין דערוף מיש איך זיך ניט" ומובן זה ע"פ המזאר בכתבי האריז"ל אשר להורים נותנים מלמעלה הדיעה הישרה לקרוח השם מכוון לנשמת וגוף הנולד, כי הרי השם הוא צנור החיים שלו. ואכפול ברכתי שיגדלוהו לתורה ולחופה ולמעשים טובים ביחד עם בנם אחיו שיי ומחוך הרחבה הדעת אמיתית

אהענין לדעת בפרטיות אם שלמו להם השכירות בעד זמן היוותם בסן פאולא, כי כפי שמטר לי הלה"ה כו' ויינבערג'שעחו, הרי מר סיטר'אן והרה"ה זאי'אנץ-שיה"י-הבטיחו לעשות כנ"ל.

מוסג"פ תקונטרס ורשימה שהו"ל לחג הגאולה י"ב וי"ג תמוז הבע"ל וכן העתק מכתבי כללי לאגודת נשי ובנות חפ"ד, אשר בטח יפרסמו תוכנם בהג"ם היותר רחבים ובאופן המאיים והשי"ת יאליחם.

בברכת ה'אמה

סקירה על התייסדות ישיבת "אחי תמימים" בתל אביב

של ילידיהם יחיו בעננים הנם מפקירים:

בהמשך המכתב כותב הרבי הרי"צ לרב קרטיק ז"ל:

"וענה הני מנאלה את ידו להיות באי"ח זמני בענין זה של יסוד חדר בשם 'כני תמימים' וישיבה בשם 'אחי תמימים'."

ועל ידו הנו מנה אל כל אחי תמימים ש" לקרא אסיפה ולבחור ועד מיוחד לסדר דבר המחד והישיבה לזמן הבע"ל, ובהודע תהי' קומיססיה מיוחד שתעסק דבר השנת האמצעים וכן להתעניין באפשרויות השנת תקציב לישיבה. ויזימים לאחר שקיבל את המכתב, בתג הפור מוכן שבזמן הראשון יעשו תקציב לא גדול - והשי"ת יהי בעדכם בני"ר."

מיד עם קבלת המכתב, החל הרב קרטיק ז"ל לפעול במרץ להשגת מקום שיחיהם עבור היום וכן להתעניין באפשרויות השנת תקציב לישיבה. ויזימים לאחר שקיבל את המכתב, בתג הפור הוא כנה ללידיו הה"ח אלטר שמחוביך ז"ל, משמיע ישיבת "עורת אמת" ברושלים:

"כזה אני שולח לנכדו העתקת המכתב כיון שליט"א שקבלתי שלום, למונת לבאר ולהאיר בענין כזה שכבודו בעצמו מסר ומסר נפשו עלי. וגם אצטלו בת"א הי' הוא מהמתחילים והמקורים הראשונים בפנימית הענין, בה בשעה שכנים אחרות מקודם שכבודו זכר נודאם עדיברו כאן על אודות לרכו כאן ישיבה שנינו, עיקר השאלה היתה אם יהיו אצטלו תמימים וכעת ב"ה לא חואים כי בה"א יהי' שום מנועה אר"ח, הלאה ישימתי לנו אמצעים נשמים והוחינים על זה הסכים לתמימים שכבר רואו לעינינו..."

אודות אמצעים כספיים אני חושב, אם רק כל תמימים הנמאנים יועלנו בה"א כפי דרישת א"ח [אדמו"ר שליט"א] נשי א"ח. מובן כי לתחילה צריכים להקטין את התקציב בכל מה אפשר, וגם אני חושב שכבודו יכ יעור לנו בה"א על משך זמן עד שנעמד על רגלינו..."

אודות המקום, אם הי' אצטלו הרבה אמצעים, אפשר הי' כדאי לשכור מקום באמצע העיר, א כעת אני חושב שהמקום היותר מתאים הוא הגנין של תורת אמת גרחוב הים. מובן שכבודו צריך להשתדל שחשבו יפנה את הדירה... אבקש מכבודו ארי"ן לייגן און און דעם ולהשיגני חזק, במוצ"ש אעשה א"ח אסיפה מתמימים עליו, יש בדעתי להכניס בה"א גם התמימים מ לתי"א כמו הרב גרשון י"ן וכדומה."

בשנים תרצ"ז-תרצ"ה, הגיעו עשרות תניכי ישיבת תומכי תמימים לארץ ישראל, ורובם התיישבו בתל אביב. התעוררה שאלת חינוך הבנים בדרך הסלולה ע"י אבותינו הקדושים. 'חדר', פשוטו כמשמעו, היה אז בכל "יראה ובל "ימצא בתל אביב, וגם ישיבות כמעט לא היו, ובפרט ישיבה חב"דית ברוח של ישיבת תומכי תמימים.

התמימים שהגיעו מרוסיה הסובייטית ועמדו שם במסירות נפש במהלך על חינוך ביהודה, עמדו אובדי עצות. איזא התעורר הרב חיים אליעזר קרטיק ז"ל שהתנסה בעינים אלה בהיותו ברוסיה ויסי' 'חדר' בתל אביב, בנישך עתמים גדל המחד ותלמידיו התרבו. בחודי' לימודו שני מלמדים ויזא שמים. וכל זה היה במסירות נפש ממש. שכן העזרה מבחוץ היתה אפסית, והתמימים שהגיעו מרוסיה היו עניים ממש, אבל הכוח והעזז שלהם עמד להם שה'חדר' הצליח מאוד בכמות ובאיכות.

אחרי כשנתיים, בה"א שר הרה"ץ, כנה הרבי הרי"צ לרב קרטיק ז"ל את המכתב הזה:

"אננם התמימים יחיו, מלטי ארץ מולדתנו, מי כננוים יודעים איך עירויים להיות מסורים על הרבנות תורה ביראת שמים במסירת נפש."

אחרי כן, הנה היותם בכור המירול בשיח המערכת, הנה במדה ידועה ישנם כאלו אשר קיימו כן בפועל, ובזמנם סא"ה"ן ת"ח הנה כאלו רוח אחרת היתה אדם, אשר גם טובתם הנפשית

מכירת משמחת הנישואין של חזקת הרב מנחם מענדל שעפטייל שי והכללה לאה ז'חי סקורד

יום: כתב הרב קריסקי ז"ל מכתב לשחתמ הר"ח דובנע חסקניו ז"ל: "אני שולח לך בהו
עקב משמחת אדמו"ר שליט"א שקיבלתי שלטונם. יקריי, מי מוכן וידע תחזות הענין
שי דודי מאמנו, אני חושב שמעת כולם יתאחדו ויעזרו הו כטכסם, אבל מה המה
אמנים שיוכלים להקדים כאן בזמן הירום הזה, ובפרט ענין הזה בא"י שהלעון קדוש אצטם
לכל בעיני העירקים. וידע מוטל הרב ר' מנחם באמריקה בחות שיעורו בהו. בהו חתו
חינונו. וידע עבדו הרב באהו בלשון, וידע עבדו מה טעם לאמריקה להאריך בך
חושב שידע לטעות אתך. פרנס בני ישראל, כן מוטל עליהם לך.
:א

ז' אדר יו תרי"ח, הקצתה' ביהמ"ש הגד' ברחוב מונטיפיורי 63 פ"ת. כ"א אדר יו
קצת תרי"ח. בהרשוק'ל המאסיפה מסומ'ר בן היתר י' למעלה מ'25 מאנ"ש השתתפו בה.

ה' הקראת נכחתי של רבי הר"ח, סיפר הרב קריסקי שכיהן כיר'ר האסיפה, על השתלשלת
מה הדר'ר: בל' אב"ו, על הרוב על האשפותיו להגדלת הדר'ר' להקמת ישיבה, 'אם רק כלעו
ז' חרונם כל' בל'ס האבודתו נגורו בל'ו שני מניות, והנמטר כל' בהכרית' נפש מי' דרישת
מוד' שליט"א.

ה' אפריל משה נוראיו היגיע שיומא' אדם שיתמס'ר לענין בכל מאדו, נבחר ועד זמני על
רה איתנו להלהל' הישיבה. האסיפה הרחוקה של הועד קבעה למחר בערב. על הועד
ל' לשדר דבר'ר, ככל שבעת אז על הענינים הרוחניים, וקליקו אים אזן אסיפה כללית ולמסדר דר'ר
הענישה.

ה' אפריל, ח"י אדר השני, התכנס הועד הזמני בעשרה כליל אצטו בהרשוק'ל המאסיפה הוו
יזכר י' על עדר הדינים שעמדו לפניו (שאלות א' ל'ר'ר איהו תלמוד'ים (כ'ס) תלמוד'ים
ש'בה. ג' אה"ר אראש ישיבה, מלומדים, משפטיים ומעשרתים נערכים י' א' תלפ"ב הנוכחת.

ה' אפריל, ח"י אדר השני, נבחרו יושבי הועד ז' וישיבה. ע' תלמוד'ים דר'ר אר"י נעלם במיוחד
ו' כל אה' פרט. אה' וד'ר נע'ר מה שקבל. תלמוד'ים ישיבה יזכרים כל' בעצמם בהלמוד'
זהו דודי, הישיבה שפועל מדיעם ר'ר כל' אהמח. תלמוד'ים אים כל' בדר'ר תלמוד'ים על
ז' בדר'ר, ר'ר בחור משפיע ומקבל העיקר אה' תלמוד'ים ישיבה אה' בעצמו מקבל, ותלמוד'
ז' אריותו לעשותו מקבל. אם אה' העובדים לעשות ישיבה, אה' אריותו לערים כאלו ור'רשא
י'ה בהו'.

ז'ר'ר אים האסיפה היגיע שני על תלמוד'ים י'וליס להתקבל לשיבה. הרב קריסקי מרביע:
וכן שבע העצם של ישיבה הוא כמו שמבאר ה"ר'ר נוראיו, ומזמן אים היינו יוליס לעצם
נכון, וזהו הי'ר הוב' לול' ור'רית. גם בהתחלת ישיבה חור'ר מבלובאי' ה'ר'ר באופן יזהו, וזה
ל' אה'ר'ר חתיר'ר בני החר'ר, ו' אצל חסקי'ר הל' קרן דוד'ר יוליס, אה' עיר'ר שני אה'ר'ר ח'ר'ר
חזק'ר בני החר'ריוס איהו אה'ר'ר. גם מבלובאי' עקר חסקי'ר ה'ר'ר מנהיג'ר הדרכים.
כ'ר'ר גדול אה' ר'ריו תחליל'ם לוחות אזן ישיבת'ו את'ר, כל' מקטנים, אה' הי'ה עמדות'ם באופן כ'ה
ל' אזן אריותו לת'ר דעתנו מהו אזן אריותו לעשות ישיבה, אה' אריותו לערים כאלו ור'רשא
י'ה ב'הו'.

ז'ר'ר אים אריותו לעשות ענינים מוטמרים ור'רית: לול' שנת, אזן אריותו לראש ישיבה כ'ה,
ל'ר'ר תמאדים תלמוד'ים, אה' יזכ'ר תמאדים לעצם הנוהה. אזן אריותו חת'ר'ר לתופיע
ענינים כאלו אזן תלמוד'ים, ור'ר אריותו לעשות ענינים כ'ה אה'ר'ר. כל' לול' אה'ר'ר אזן אריותו
ל'ר'ר גדול על' ההצעה הענינה, ור'ר אריותו לעשות מוטמ'ר, ראש ישיבתו ותלמוד'ים של
כ'ס, גם כן נקבל' עליה, ובמשרות נמוכה. שאלת האביה'ה גם כן אל חודו'ר כל' כן. ל'לוארה
ל'ר'ר ה'הנות' של
ז' אה'ר'ר יודים הסכים ממעט כולם ב' יוקר הבינון צריך להיות תלמוד'ים הדר'ר.

ר'ר נוראיושי'ר היגיע לחשי'ר ראש ישיבה כ'ה שיה' מפורס'ם וגם יהי' מעון בלומ'רו, ככ'ה שיה'
ל' חשק לתלמוד'ים הישיבת'ה אה'ר'ר'ר ל'בוא אצטל.

ר'ר אר'ר קריסקי: י' או אזן אריותו למפורס'ם אצל התלמוד'ים, כי מה אצטלעם מפורס'ם - אצטלו זהו
ש'מור'ר י' על הפרט גדול בני הלימוד'ים שיה' עש'הם. אצטל עקר הלימוד' אה'ר'ר בדר'ר
מפול'ר. אצטל עקר הלימוד' הרב'ר י'ר'ר ותוספת'ה לאמיתות'ה. ראש ישיבתו ש'מור'ר ל'בוא
צטלו בני תלמוד'ים לעמק' בדר'ר ר'ר'ר ותוספת'ה, שיוכל להכניס היות בהתלמוד'ים בעל
תלמוד'ים הרב'ר'ר.
מרת נמשכה בת'ר הר"ח נוראיו אסיפה שלוש בחתונה נישואי הקצתנו, ובמרת אה'ר'ר הרב
ר'ר'ר: י'ר'ר אה'ר'רשא אצטלו כולנו אריותו ל'בוא חתונה. אה'ר'ר אצטל עקר ש'מור'ר ל'בוא
עסקי' ש'מור'ר ע'ר ש'מור'ר, אזן יוכל לעשות הר'ר, בפרט'ה לחתונה. ועצם הענין י' אה'ר'ר,
וה' השמחת ועוד. כל' אה'ר'ר איתנו צריך ברזן הראשון אלו'ר תחליל'ם. נבצח הזקן, שהשייבה
עודד על כ'ס תה'ר'ר בחתונה י'ה, תה'ר'ר איהו נשאה אזן ענינה'.

ש'מור'ר האסיפה הייתה שלא להביט על שום ענינות ולבנות את הישיבה ההדרוים.

אסיפה האסיפה של הועד הקצתה'ה ביום ז' י' אדר יו ב'ית הרב קריסקי
תחילת'ה תחילה כ'ר'ר הנוכחים כ'ר'ר חשיב'ר ליר'ר שדרושה'ה להחליט בנין הישיבה
הדרוים. הרב קריסקי סיכם אזן הדיועות השונות שהועלו: דעה אחת, לעשות חת'ר אסיפה
ב'ית דוים, יזכ'ר, לחכות עד שקיבל' מכתב מא'ר'ר כלכלות אר"י, ודעה שנייה, לעשות ל'בוא
עשת אסיפה לכל' ע'ר ישיבה, אבל יזכ'ר ל'בוא אסיפה ל'בוא אסיפה ל'בוא חת'ר ולקבץ
זהו כ'ר'ר הולאה, וזהו הרב'ר'ר, שאנו יוליס לקבץ אזן הסכים בהתמאדים נוס'.

ה' אדר יו קריסקי: ז'ל'ה אזן כל' אה'ר'ר ש'מור'ר טוב'ר שאה' י'ר'ר ביזבל'ת בנין הסכים מתייחס
נפ'ה, אצטלו כ'ר'ר בנין אסיפה מבלל'ת אצטל. דיעות השוברות לעשות אסיפה טעו אז
אצטל'ר מבל'ת בנין אסיפה, ע'ר אסיפה, ע'ר מביט'ר ששייב'ש אצטלו בעצמ'ה אל' לכל' כ'ר'ר סכים
ז'ר'ר. אה'ר'ר אזן כ'ה יוליס'ה אזן לבחון י'ר'ר אסיפה כללית בהתמאדים מתייחס'ה שמיני. כ'ן
דעת'ה אריותו לעשות אסיפה לכל' תלמוד'ים מבלובאי'.

מאצחק: ש'מור'ר ש'מור'ר, כ'ר'ר אסיפה כ'ר'ר אסיפה אצטל, בה דווח'ה ל'בוא על הלהלות
הענינות חור'ר הזמני, אה'ר'ר נתקבל'ו ל'בוא בנין הסכים למקמת הישיבה. אסיפה נכח'ר מתייחס'
ל' הלהלות חור'ר אבי'ר, כ'ן ופתח חתונה, והאדמ'ס אה'ר'ר.

אסיפה הפתחה י' הרב קריסקי שקי'ר את החלטות הועד בשילטות האסיפה שהתקיימו באותו
בועד, והמב'ר עניני בנין הישיבה והחר'ר חות'ר כ'ר'ר משרירות עמו על כל אה'ר'ר המאסיפה, חור'
אה'ר'ר ש'מור'ר עש'הם לאסיף בהתמאדים אל' חות'ר מפתח'ה ל'בוא על השתלח'ה בנין הישיבה. ל'בוא
דוע י' אזן יזכ'ר וזהו המוחלט'ה הישיבה הישיבה, ו' ש'מור'ר על י'ה'ר'ר ל' חלק ב'הנתינו. ומו
י'ל'ה ל' י' אזן יזכ'ר וזהו המוחלט'ה הישיבה הישיבה, ו' ש'מור'ר על י'ה'ר'ר ל' חלק ב'הנתינו. ומו
ד'ר'ר נדרושה: בנין הישיבה נחז'ר על י'ה'ר'ר מבלתינו. מי שיש לו י'ה'ר'ר ו' ש'מור'ר על י'ה'ר'ר
י'ל'ה אזן יזכ'ר על י'ה'ר'ר בנין חתונה י'ר'ר כ'ר'ר מתייחס'ה ל'בוא משרירות נפ'ה. ועוד'.

הרב יודאסקי מיעד על כל אה'ר'ר בנין מעשה מחרו'ה של הועד עובר כישיבה.

ז'שיכ'ר: ל'ר'ר הענינו נכונה מכל, אזן כל' אה'ר'ר אל' אל' יספק'נו עלו.

ר'ר אר'ר קריסקי: בנין אצטל ענינים הרווחים ונבוא למפעל. כל' אה'ר'ר יזכ'ר כמה אזן נתון ונכנה אה'
מל'ה לעשות אה'ר'ר.

לאחר שכל אחד מאד כמה הוא נתון, התברר שבאותו ערב נאספו הרוחניים בסך 150 לירות. הרב
קריסקי, באיחור הגביר על אדמו"ר שליט"א בדבר יסוד החר'ר הרוחני, כ'ר'ר אזן כל המעשים
ש'מור'ר אדמו"ר שליט"א עש'הם משרית נפשו לבינות האמונות, וזהו נפירת האסיפה. הרב
קריסקי הזי'ר אזן חברי הועד לאסיפה שתתקיים בביתו ביום שני כ'ה אדר'ר ויעסקו בענינים
הנר'ר'ר.

ב'תמי'ם כתב הר"ח ישיבותיו נשאלו מקצתו ועש'הם תכלית היעונו בעולם כהוראת ופוקדות כ'ק
בענין אז, ד'ר'ר י'ה'ר'ר שיעור'ו נשאלו מקצתו ועש'הם תכלית היעונו בעולם כהוראת ופוקדות כ'ק
אדמו"ר שליט"א אשר הוא אה'ר'ר'ר ממש'.

במכתבו להר"ח ישיבותיו מיום ראשון כ'ד אדר'ר, כותב לו הרב קריסקי: "כעת אוכל לברור כי
תחילתי איהו בודאי לבנות ישיבה בני רצון אדמו"ר שליט"א. גם חדר תיקונים אצטנו בערב הי'
אצטלו אסיפה כללית ותגלה המשריות נפש של אה'ר'ר התמימים שכולם דלופים ר'ל וקיצונו
רק מאתינו לעקר מן המוחשי'ם לא'ר'ר על התחלת בנין הישיבה החדש'ה. כי לפנות כעת לבני'ה
ל' אסיפה מאנ"ש אל' לה אשפר כ'ר'ר'ר, חוק'ר מזה ש'מור'ר אסיפה כלל אה'ר'ר יזכ'ר דבר כל'
זמן שהדבר יול'ה אל' לה ע'ר'ר. אה'ר'ר שקיבצנו מקצתו יזכ'ר אל' עני'ר ל'ר'ר ר'ר בהתחלת
יחידה בעצמה והמתייחס לדרו'ר התלמוד'ים של כ'ק שליט"א..."

"הבינו שלכם בני שאני יודע בכיורו השכן שלכם הרב שבאדמו"ר אה'ר'ר אים שלישי שבוע אז,
הדיחה'ר מ'ר'ר על כן אה'ר'ר עלנו ק'ר'ר אצטלם אה'ר'ר אשפיות'ה יל'נו אה'ר'ר על בנינו על כן
מה, אה'ר'ר אצטלם ל'בואם אים יזכ'ר ל'ר'ר'ר. עני'ר איהו חרונ'ם נתון למספר, ונתון
לעשות חור'ה. אזן מנקט מנכדו'ר ש'מור'ר י' חשובה בהו חוס'ר, כי ה'ר'ר קצ'ר, אה'ר'ר אל' אז אנו
מכר'ר'ר'ר לשמ'ר אה'ר'ר'ר."

למחרת, כ'ר'ר אדר'ר, נשלחה התשובה מהנהלת ישיבת 'תורת אמת': "דבר הדיחה'ר של ישיבת
תרי"א, וזמן מכימ'ס'ה ש'מור'ר, על'ר'ר בשלשום על שני לירות חרונ'ר. והנו מקיום אה'ר'
איה'ר'ר י' חרונ'ר ז' אזן בעולמ'ם, חתלו גם המספרות על הדיחה'ר."

באסיפה שהתקיימה בבית הרב קריסקי ביום שני כ'ה אדר'ר ז'ר'ר בהשנת ראש ישיבה ומלומדים
והבשנת נהמל כ'ר'ר'ר, שנשמת ומשפיע'ה הועלו הצעות שונות והוחלט ל'בואם הכל כ'ק אדמו"ר
שליט"א.

ביום רביעי פרשת תרומ'ע כ'ז אדר'ר, כותב הרב קריסקי לרבי הרי"א:

"כ'ק אדמו"ר שליט"א.

מכתב כ'ק בדבר יסוד חרונ'ם בנין תמימים וישיבה כ'ס אח'ר תמימים בקבלו בזמנו. המכתב
הוא לעצמ'ה ר'ר'ר על כל אה'ר'ר חרונ'ם יח'ר, והתמור'ת וזהו אים כל אסיפה האשונה
בהתקיימה. זו ונבחרו ועד עמיתה שהענינים הרשומים בהרשוק'ל הראשון, הרצוף למכתב.
האסיפה הועד יתקיימו בעת העברה שלכם מעינים. למעט של חברי בנין חרונ'ם. הרוחנים המתמדים
ל' אה'ר'ר ח'רונ'ת'ר'ר. כל אה'ר'ר שמו'ר דבר'ר חרונ'ם ונשכ'ר'ר אה'ר'ר ביטל דעת'ה. כל אה'ר'ר הענינו
בהו כ'הו בדר'ר של ממש'.

כ'ר'ר ש'מור'ר מהרשוק'ל'ים הרצומים להמכתב, הי' הכל בדר'ר נכון. אל' הקדימו את המאחר
לנקוד'ם. עיקר הכבד דבר השבת האמתיים להותלת הבנין בשעה שאי אפשר עדין לפנות
ל'בוא' אצטלו מאנ"ש, ומתוך באסיפה הכללית שנקיימה במבצ'ר'ר שמיני. הועד בעצמו אל' ש'מור'
על האסיפה הקיומת בהתחלת הענינים של התמימים יח'ר. כל היגיע ע'ר'ר חרונ'ם גדול בנין, א'ר'
א'ר'ר סרסנו והאדר'ר הענינו כל מה דאפשר, אה'ר'ר שמו'ר בנין חרונ'ם. הרוחנים המתמדים
שהיוש'ה מאד מהו תמימים אה'ר'ר, כחשבה יהי' ר'ר'ר ישיבה אמת'ה, ומצפ'ה ש'מור'ר יהי' לעצם
החיר'ר ש'מור'ר לע'ר'ר.
כ'ר'ר ש'מור'ר ע'ר'ר ע'ר'ר'ר אצטלו על הפרק וישיבה אה'ר'ר ל'מור'ר חתונה, כ'ר'ר ענינו
ל'מור'ר חתונה אה'ר'ר אל' חס'ה. א'ר'ר דה'ר'ר אסיפה, אזן אריותו ומוכר'ת'ה אים בעל חתונה גדול
ויהי' ר'ר, א'ר'ר ש'מור'ר בה'ר'רן מ'ר'ר'ר בר'ר'ר א'ר'ר, א'ר'ר אצטל'ה ח'רונ'ם א'ר'ר. א'ר'ר מקיים
שמוצא אית'ה, אזן מוקים כ'ר'ר'ר מפורס'ם, ור'ר'ר אצטל'ה תלמוד'ים (כ'ר'ר. ז' א'ר'ר מר'רל מנימי
הש'מור'ר'ה נשפיע'ה אזן א'ר'ר שמו'ר בעצמ'ה אריותו לתת אזן בעצמ'ה איתו יוליס'ה ל'בוא לשום
חלטה'ה מ'ר'ר ש'מור'ר מהרשוק'ל'ים של הועד הרביע'ו שתקיים שלשום. ז' דבר הדיחה'ר..."

אז מבקשים מ'ר'ר ש'מור'ר יזכ'ר'ר בדר'ר הישר. כל' החלטה'ה של ש'מור'ר ה'ר'ר על אופן ש'מור'ר
כ'ר'ר, א'ר'ר א'ר'ר אל' מנסים'ה דעתנו מכל כ'ה... אז מבקשים ל'בוא ש'מור'ר על כל
הרכבות ש'מור'ר במבצ'ר'ר על האסיפה הכללית.
ז'ר'ר יזכ'ר בנין חתונה כ'ר'ר החר'ה להקצתה'ה הדיחה'ר של ישיבת תורת אמת ע'ר'ר הישיבה בת'
אבי'ר, הרב קריסקי היגיע על כ'ר'ר במכתב נפרד לרבי הרי"א ושלל את המכתב.

חלק תרי"ח ז'ר'ר י'ר'ר חת'ר'ר כתב הרבי הרי"א את המכתב הבא:

"אל הועד הזמני לתלמידי התמימים לסדר דבר בנין תמימים וישיבה אח'ר תמימים בתל אביב,
בראש ישיבה הרב ר'ח'ר איהו מוה"ר אליעז'ר י'.

שאלת וכר'ה
למען על מכתבו ביצור'ה הפרטי כל אודות החר'ר בנין תמימים וישיבה אח'ר תמימים הנתיני
כמאד משה אשר ידע'ה יקרי'ה התמימים יח'ר הנענות בהו כ'ר'ר אה'ר'ר'ר'ר.

להיות ש'ר'ר חרונ'ה בהתקיימות בפרואות הש"ת יעלה לו רפואה בקרוב כ'ר'ר ידע'ה ידע'ה התמימים
אצטל יח'ר, א'ר'ר כ'ר'ר כ'ר'ר אה'ר'ר ל'ר'ר איהו ענינים אודות - אה'ר'ר אה'ר'ר ישיבה, אה'ר'ר
בהמניע'ה ע'ר'ר אש'ר אקבל הידיעות הנ"ל."

אמנם בכללות הענין החר'ר בנין תמימים וישיבה אח'ר תמימים הוא נתון אצל ב'המ"ר
המלמד צ'ר'ר להיות שמו'ר אל הנהלה. התקום יזכ'ר'ר להיות מועד, אזן מפרט'ה למפעל צ'ר'ר
ל'ר'ר חתונה, כי יהי' קצ'ר אל משפיע'ה התקום לעמוד אה'ר'ר אה'ר'ר תורה אצל מאנ"ש, תלמוד'
לש'מור'ר'ה ע'ר'ר ע'ר'ר חרונ'ם ר'ר'ר י'ר'ר נדרושה'ה שני'ם מתמאדים אודות איהו ר'ר'ר [אשר ישיבה]
באחד מלכת'ה הוד כ'ק אדמו"ר הרי"ק ז'וקל'לה'ה נבג'ר'ר איהו.

ראשית הקצתה'ה קיימת חלית מן, וכמכאן הודיעו מנמ'ר'ר הנביע'ה ש'ר'ר בכ'ר'ר המסק'ה ויהי'
אודות עניני אשר יח'ר'ר'ר איהו מאד.

פ'ר'ר ברכה מיוחדת לכא"ה מלומדי התמימים ובי' ז'ר'ר ולקראת חר'ה'ר הע'ר'ל ל'בוא בני'ר'ר,
אותם ענינים ובני ב'תם יח'ר כ'ר'ר נשמה בעמית'ה ובהותנת'ה.

הודיש ומב'ר'ר

[חתי'ק].

כ'ן קשה היתהוה לעבר'ה קיימת ישיבת אח'ר תמימים בתל-אביב שהוציאה מנוכה מאות פירות

חידושי תורה מהרה"ג הרה"ח הרב חיים אליעזר קריסיק ז"ל

גדר דין ייאוש

יאוש שלא מדעת, אביו אמר לא הוי יאוש ורובא אמר הוי יאוש, כיון דלכי ידע דנפל מיניה מיאש, מושטתא הוי יאוש, ובלתיב כיה טעמו של רבא. אם טאמר שהטעם שחוסר ידיעה לא מעכב הוא כיון שברור לנו דלמי ידע ויאוש, איך לפי זה אם ידוע לנו מירצונו של אדם לתת כל נכסיו לאיש מטיים או להפקידם לכל, אבל הוא ידע רק אודות נכסיו מטיים הנמצאים אצלו ונתן אותם כולם לאיש המטיים, או שהפקידם לכל, ואחר כך נתברר שהיו אצלו עוד נכסים שלא ידע מהם, וכנתיים מה - הכי נאמר שגם הוכנסים הואלי נתונים במתנה או הפקר לכל לדעת רבא, כיון שחסר רק ידיעתו הלא זה דבר שאי אפשר, ושגם מוסק לא הזכיר דין כזה. והדבר מוטע, כיון שהדין הוא שברצון כלב אין הדבר עדיין יוצא

מירשות אחד להשני. ונצרך נוסף להרצון קנין לאיש מרטי, ולכל העולם נצרך שיפקיר במה דוקא ולא במחשבה. ואיך מה יועיל לנו מה שאנחנו אומרים דעתו שהי' נתון או שפקוד, אבל הלא סוף סוף הקנין חסר או ההפקר במה חסר. וכן גם כאן לענין יאוש, כיון שהיא מוציא הדבר מירשותו, וזהו כעין הפקר או ממש כמו הפקר לפי מחלוקת הפוסקים כפי שיבואר להלן, ואיך מה מועיל לנו האומדנא שלנו, הלא הקנין חסר.

ומכל הנני אנתנו מוכרחים לומר שהטעם של רבא הוא לגמרי אחר. והיינו שרבא סובר דכיון שהדבר נעמד בנפשו כיה שהבעלים מתיאוש מהו, בזה נטא האבד הבעלות מהדבר. כי בעלות נקרא אם הבעלים יכול לעשות הדבר הזה מה שהוא רוצה. אבל בעת שהדבר נותן ממנו ואין הדבר יכול לחזור אליו, איך נאבדה הבעלות שלו מהו. וכמו בנכסיו של ים שאבדה ממנו ומכל אדם, ששמה הכל מרדם, אמינו אביו, שהידיעה שלו לא מעלה ולא מורידה, רק בזה נטא שהדבר אבוד מכל אדם, נעקק שם הבעלות מהדבר, וכמו הפקר, כן

יוסף מיטין - הרב"ח ר' אהרן תומרקין ז"ל. יושב משמאל: אביו הרב"ח ר' בנימין תומרקין ז"ל. עומדת: אמו מרת שיינא דריינע ז"ל. עומד למטה: האח יחזקאל תומרקין הי"ד.

ראשי פרקים מתולדות הרב"ח הרב אהרן תומרקין ז"ל

מזכרת משמחת הנישואין של החזון הרב מגדל שעפטיל שיי והכלה לאה תחזי סקורדר

אנשים תמיד ליוו את הרב בדרכו מבית הכנסת הביתה. הרב היה אוהב על כל החוגים בעיר, חסידים ולא חסידים. אנשים נילויים, להבדיל, העריכו מאוד את הרב.

אני זוכרת אפיזודה אחת, ששמעתי בבית. בכל בוקר היה אבא הולך לבית הכנסת ופונט שם את שופט העיר כשהוא מניייל את טיול הבוקר שלו.

הם היו מדברים ביניהם לעמים קרובות, והשופט ניגן' היה שואל לעמים קרובות את דעתו של הרב במקרים קשים ומסוכנים שהיו מגיעים לפתחו. ימא אומר כבוד הרב על המקרה הזה, היה השופט ניגן' שואל לדעתו של הרב בהערכה גדולה.

לפעמים היה קורה, אם כי לעמים נדירות מאוד, שיהודים יבואו אליו למשפט, ואחרי ניגן' היה עונה להם: יש לכם רב חכם - לכו אליו!

עד כמה שהבני והרשעה, היו אותו שנים השנים הכי מאושרות בילדותי, הייתי אז בת חמש וחצי.

כשהגענו לחיפוק בשנת תר"ם, אבני זל כבר היה מפורסם ואהוב.

הוא כבר היה יכול לסייע לפעמים שכגעו אז לעיר הגדולה חרוב. שכן עד המהפכה לא הייתה ליהודים זכות לניו שם, מאלו רק לאלה שהיו להם רשות מיוחדת, כמו סוחרים, אנשי עסקים חשובים והקמוניסטים לשעבר, יחילי ניקולאי ומשפחתם.

חרוב היתה עיר גדולה וטאה מאוד, השלישית בגודלה ברוסיה, עיר הברירה של אוקראינה. בשנת הרשאה, חושבי חרובק שיינו ברובם להיטלר ימיש.

אמנו ע"ה התקשקש בשיעור לאנשים טובלים, בכל מה שהיא רק יכלה.

הוא השפיעה והשתתפה בבניית בית הכנסת אחרים, לאנשים שאין להם אפשרות, שהם זיכלו להיות שם ולקבל את הדברים הנחוצים להם. בעיר גדולה כמו חרובק, מכיון שהיו רופאים ידועים, היו הרבה אנשים מגעים מרחוק אל הרופאים המפורסמים שהתדררו בחרובק ופיאלו אותה.

בלילה הראשון של סליחות בשנת תרצ"ד, אבני זל קיבל 'סטרוק' מתאומי ר"ל לקחו אותו לבית הרפואה, והרופא הראשו שהיה יהודי היה מגיע לבקרו.

שילמו מחיר מלא כדי לאשפז אותו, מנת מתנת לכל האחיות שהיו בסמוך לעיניו. היינו נתונים לחץ אוכל. היינו מביאים אוכל מהבית. ביקשנו שירשו לו להתפלל ושלא יענו בזקנו. הכל היה מלווה במתנות, ולמרות זאת נמאז קומוניסטים צעירים שהחלו לחלוטן במסדר בית הרפואה על כך שהרשו לשיעור להם. את הרב צריך להשמיד!

קשה מאוד להכיר את הרענות שלו. כאשר הרופא הראשי אמר לנו שניקה את אבני האהוב הביתה והוא יבוא אלנו הביתה, משום שהבחינו בכך שהרופא הראשי מתייחס בידדות רבה אליו, והדבר עלול עוד להזיק למשפחה.

הדבר הכאבי לנו מאוד, שיש התנהגות רעה כזאת כלפי אבני. בכל מדינה בעולם, מגוישים שיעו וכפאו אמיליו חלקאי משפט.

מהרב נטלו את הזכות הפוליטית, אבל זכות אזרחית ניתנת לכל אדם. יודיני באמריקה הרגיעו אותנו ואמרי שאנחנו חיים במדינה כזו מפתחת, שתעשיית הרפואה התקדמה בה מאוד. אבני היה ביגל 48, בשנת העמידה לחייה, אישית טאה שהרופאים הסובייטים סירבו להגיש לה שיעור מצב חרוב, עדת בשנת תרצ"ד.

בשנת תרצ"ד נפטר אבנו ר' אהרן תומארקין, בריז חשיר, ים א זחיל המועד טובחת.

הוא חזר מבית הכנסת ונמרד מכולם, נטכב לעוז נרדים כשיחיו מרחף על מוי המאידות. הוא היה בגיל 51 חצי.

אבני זכה לחתן את כל ילדיו שיחיו, ולהראות מהם צאצאים שיחיו.

הרב ר' אהרן תומארקין זצ"ל, מלמלמדי ליובאוויטש הראשונים, השאר ביה זור חסידים, תמימים וחסידים שמשפכים הלאה את שרשרת הזהב של חסידים, תלמידים זכנים ויראי שמים. ארבעה זורות של נכדים שהם אברכים חסידים ושלוחים של הרבי שליט"א, והדור החמישי כבר נולד בחיך הקודש.

לדתי של הרה"ח הרב אהרן תומרקין , נכתבו ע"י בתו הרבנית קיילא ז"ל, שת יבלחט"א - הרה"ח הרב יהודה טריק ש"י.

הרב התמים החסיד ר' אהרן בריז בנימין תומארקין ז"ל, נולד בעיר דוקשץ שברוסיה אחד ההלומדים הראשונים בשיבת תומכי תמימים בליובאוויטש.

היה נאמן על החסיד הנגיד ר' בנימין קלעקלער ז"ל, שהיה ממוקדטורו אדמור"ר הזקן, י"ר האמונני וכין אדמור"ר הצ"צ. אביו ר' בנימין תומארקין ע"ה היה תלמיד חכם גדול כשרונות מפלמים.

החסיד ר' יוסף זלמן תומרקין ז"ל, רבה של קרמנסטו, היה דודו של הסבא ר' בנימין קין ז"ל.

פחת תומרקין צמחו הרבה רבנים. אביו הרב ר' אהרן תומארקין ז"ל היה הרב האחרון פחה זו ברוסיה.

רה הראשונה שאביו קיבל היתה בעיירה באבניטש, מחוז וויטבסק. המשרה הראשונה הבעירה סוונגאן, ליד וילנה. אביו היה הרב החסיד בעיירה, אבל הוא קיבל הרבה מהאנשים שאינם חסידים.

י"ח והכבוד שאביו קיבל בסוונגאן נחקק בזכרונו.

זה תרעה, לפי דרישתם של כמה חסידים חשובים, שלח הרבי הרש"כ את אביו הרב ורקין לעיר האטימסק, באזור מוהילוב.

נ הער"ח, כשפרצה המהפכה, כנמיט שונות של מורעים התנפלו על עיריות יהודיות.

ז"ו מטילים על היהודים לשלם סכום כבדני גדולים, ובתור משכון היו לוקחים את הרב.

י' נודע על מבעוד מועד, ובשנת תרע"ח אבני עוב כחשאי את העיר. הוא חצה את לות של רוסיה הגבנה הגיע אל הרבי הרש"כ לעיר ורסטוב ברוסיה.

זצ"ל ביקש מנאבו לנסוע לחרובק, ואבני הרב אהרן תומארקין ז"ל התקבל שם רב בשנת תרע"ט.

ך חפש העמים שאביו ע"ה היה רב בחאוניסק, הוא בגה שם ישיבה ורכש לעצמו הרבה ס' טובים. ביניהם גם לא מהעירוב החסידים, שהיו באים אל ההתוועותיות החסידיות מתקיימות בביתנו.

ס הסוערות תרע"ד-תרע"ט, נטדו הרבה מפלגות בתוך הנער היהודי. הרוח היהודית ז' עם כל מינו 'איזמים' - ציוניזם, קומוניזם, בולשויזם, שכולם לא הביאו טובות י"ם.

ו' היה נוגם בחסד והלם נוחם כדי לטמור על הנער היהודי שלא ייחפשו בזרם שמשנה ל את העולם. הרבה מאוד אברכים יהודים חשובים איבדו את חייהם, והרבה נאסרו י' זרם הרבה צערי וקונגנת נפש משפחותיהם הקרובות.

ז'ה לעיין טאן תמנה שחקקה בזכרתי משונות ילדותי המוקדמות, כדי לתאר כיצד היה ב' בעבר. הכוונת אברך בגיל 25, התקבל אבנו הרב ר' אהרן תומארקין ז"ל בתור רב י"ה טאה ליד וילנה, סוונגאן שמה. במשך הזמן התקבל שם הרב שמואל ז"ל בתור רב, ו' התקבל בתור רבה החסידים של העיירה.

ג, שוונגאן הייתה עיירה של מתנגדים עוד לפני שנים רבות.

י' שאבני ז"ל היה מלמלמדי ליובאוויטש הראשונים שהתקבלו בתור רב בעיירה. וזכות וזמו הנלהבת והמוכשרת, הוא רכש על הרבה ידידים ומעריצים גם בקרב הגעבור הלא י' בעיר.

י' ילדיו נחקקה בזכרתי הידידות והמסירות של בעלי-הבתי בעיירה למשפחתנו ש'תחי'.

פגישות עם הרבי - פריסום ראשון

למחרת מלחמת ששת הימים הרבי הזחיר מפני בכייה לזוחר
לשגריר מר יהודה אבנר, דודו של החתן שיי, מספר על יחידות אצל הרבי נשיא זורנו עם ראשי הממשלות בישראל

ג'יבור ישראל בחדר ההמתנה לרבי

הלכה פחות משנה ובחודש אב תשכ"ח הועברתי מניו-יורק ללייפטיץ. יתכן רבין התנהג את לשונתי ישראל בלייפטיץ, ואני התנחתי ליינעו המדיני ועבדתי במחיצתי. במסגרת ליום-הולדתו השבעים של הרבי, ב"א בניסן תשל"ב, הצעתי לרבין שלכבוד יום-הולדתו של הרבי, יאה זה מר הראוי שילך לבקר אצלי ולברכו. בתחילה רבין סירב ואמר שהוא רחוק מנישואים כאלה, אך לבסוף נענה להצעתי במתא שלא היו שם גלגולים והרבי לא יגיע לעיתונות. התקשרתי לקוטמול ישראל בניו-יורק מיסבאל שער ובקשתי ממנו לארגן מועד לביקורו של רבין אצל הרבי, וסממתי את התנאי של רבין ובקשתי שהממשל לא ייקבע בושתים למנות בוקר, שהיא שעה מקובלת אצל הרבי... ששר סידר את העניין ומועד הפגישה נקבע לאחד הימים שלפני פסח בשעות אחר-הצהריים.

ביום המיועד נסעתי עם רבין לניו-יורק והגעתי ל-270 בשעה שנקבעה, אך עלי-אף הבקשה של רבין נכחו במקום צלמים רבים. אחר-כך התברר שבאותה שעה היו בחצר הרבי עוד אורחים רבים שבאו לבקר ליום הולדתו השבעים הצלמים נכחו שם בלא-רחמי. נכנסתי לחדר ההמתנה, והנה יושב שם הסופר המפורסם הרמן ווק. בדיעבד הסתבר שהיתה לו זיקה לרבי, וביום-הולדתו של הרבי הגיע גם הוא לברכו.

קמרו, היו אלה הימים שלפני חג הפסח, ולרגל חגג היום-ההולדת השבעים, הייתה קבוצה גדולה מאוד של צלמים שבאו לבלות את המועד במחיצת הרבי. עמדו אנחנו פסמונים מרץ מתאם מפתח בחור מוסק, ניבט בחיוב ונחמיל לרבי עמו. פנה אליו רבין בשמו המרטי וישל אותו בחיבה מה הוא עומק כאן. אני שהכחתי את רבין מקרוב עיני ברוח, לא אראיו את מימי מדרג עם יחודי מונקו, והנה הוא מחבק את הבחור הזה! - הסתבר שאותו בחור זה בעיטור "גיבור ישראל" במלחמת ששת הימים, ובהמשך השיחה עם רבין הסתבר לי שגא אל הרבי בתוך קבוצה גדולה שהייתה מישראל.

רבין בחדרו של הרבי

אחר-כך נכנסנו אל הרבי. לרבי הייתה זו הפעם הראשונה ששרייתו בחדרו של הרבי - אותו חדר פשוט וצנוע בתחלית - שולחן עם כמה כסאות וארונות ספרים לאורך הקירות והכל נצבע חום.

בפחת השיחה הרבי ניסה לייבב את רבין, רבין תמתי היה אדם די סגור ומשמע דבורים, ובתחילה הרגיש שלא בנוח - הכל היה די לו. הוא שחב בקונסוליה אפילו את הכיפה שהנחתי לו, ובפגישה תבט את הכיפה של שר, ואילו שר שגא עמנו, תבט את מונקו (ראוי נילום).

ראיון: יצחק יהודה

אשרד-החוף לשעבר מר יהודה אבנר, היה מעורב בקשרים של ארבעה מראשי הממשלות ואלו עם הרבי וחסידות הבי"ד. אף שעברו עשרות שנים מאז קרו הדברים שבפני, הוא י למיטת פרטים, והתעניינותו מהרבי כמו גם דברי הרבי במשט החיזיות שלו אצל זכורים לי כיום כנילו תוזה את הדברים ממש לאחורונה.

פרקים מורכבותי המרתקים גם על בעיות שהועלו ע"י ראשי ממשלות ישראל לפני הרבי, י יחכם אל הרבי, גם על הקרובה בין הרבי ובין נשיא המדינה זלמן שזר, גם על עמדת הרבי לגבי הרבי כשגאו להרעיע בסוגיות קטניות כבודות משקל ועוד.

את ההתרשטותי מהרבי שהתפרטו עי כה מרד אישים מכל חוגי המייסל והחיים ריים בישראל ובעולם היהודי, מענין לשמוע גם את דבריו של איש משרד-החוף, ששאל תוים-לי את הרבי את הרבי הצית בו את אש היחידות, והרבי השיב לו: אני רק נתתי לך גמור...

דבריו בגוף הארון.

מה בתפקידך חייב לומר "ה' עוז לעמו יתן"

הראשונה מפגשי את הרבי כשפתח-תורה תשכ"ח. היינו אז דיפלומט שנשלח ע"י משרד-לניו-יורק, לסייע לשר-החוף דא, אבא אבן, במאבקו הקשים במועצת הביטחון של ג, נגד יחידת העצמנות מישראל לשנת מוהשטחים שכבשה.

בתחילה-מועד סוכות תשכ"ח, התקשר אלי מוכירו של הרבי הרב בנימין קליין, והזמין אותי בחקפנות שפתח-תורה בחצר הרבי, מעניתי להצגה ובליל שפתח-תורה הגעתי ל-270 י. בן ה-13 ואינו צריך לתאר לך מה ראיתי עם. המעמד היה מהמם - קהל אדיר עומד ידיות צפופות; שורות לאיספור של פנים וכוכבים שחורים - מחוזה שחי בוסרנו עי היום.

אצל הרבי, הקהל חזר כמה פעמים על מסוקי "אתה הראת" ואמירת כל מסוק נמכרה יום נבדדים. כרגע מטוים הובלתי אל הרבי, והרבי לחץ את ידי והזמין אותי לומר את פ' עוז לעמו יתן, היי יבדך את עמו בשלום. התגלתי האמרוני לרבי שהדבר מעל יי, אבל הרבי מלחח את ידי וחוזך חרז ואמר לי לומר את המסק, והסביר תי נגיעה של ישראל בארם, עלי לומר את המסק די' עוז לעמו יתן.

המנייה החקיקה כאמור לפני הפסד, והרבי העלה את ענין עשר המכות שספד המצרים, אבל הרבי הגיע לטעם המכות בדרך מעניינת. עם כניסתו לחדר, ריבן התפאל על המפונות והצניעות והמפסד: 'איהו עשיר' - השתם בחלקו. השיב לו הרבי בשאלה איטלקיאלית מעניינת: כיצד יהודי יכול להיות שנתן שנתן בחלקו והיה יודע צורך מיוחד לחזור להתקדם הלאה ואסור לו לשמוח בחלקו - לכן יש מה שחיה נמנית. והרבי המשיך שכל פרשת עשר המכות, נפתחה בכך שהיהודים במצרים החלו להיות שמחים בחלקם, חתך-כך הוסיף ואמר שכל תקופת המכות נמשכה ששה חודשים ולבסוף נתת את משמעותם על כל מכה ומכה. בהמשך עלו גם נושאים מדיניים וגם ענייני יהדות.

הגיע אל הרבי בעקרים דקות, הרושם שלי היה שבחזירה לב לא מרגיש בעות. עולמו של הרבי היה רחוק מעולמו, אבל כלל הרבי הצליח לרשום לו לחקיש בעניין רב.

אכזבתו של הנשיא שזר

באותם ימים נשיא המדינה היה אנטואן-ולנטן שזר, ופרשת קרימתו לרבי נשללה וגולה משה לענה ידועה לכל ואינו צריך לחזור עליה, לבד מטיטור אופייני אחד שאינו יודע אם מורסם.

לאחר שנשיא ארצה איווהאור נפטר בניסן תשל"ג, הגיע לשגרירות בווינגטון מברק מהנשיא שזר - ואני מוטט: 'הממשלה המסימה אחתי לויצג את האומה בתלווייתו של המעצבא הדגול איווהאור'.

המברק נשלח יומיים לפני הפסד ושיר הוסיף וכתב לרבי: 'באם לא אספיק לחזור הביתה טרם כניסת חת, אהא התקשר לחצר הרבי מליובאוויטש ותבקש ממני שיאית לקבלנו לשולחן ליל' הסדר שלי'. אני הייתי 'ה שקובל' אישית את המברקים שהגיעו לשגרירות, ובכרזתי את רבין, ידעתי שמכעס אם יראה את המברק שבו הנשיא שזר מבקש מרבי 'שיאיתו' לקבל.

עבור שעה הגיע לרבי מברק נוסף - הפעם מראש הממשלה דאז בני גולדה מאיר - שבו הגיבה למברק הראשון: 'הגיעה לאותו שמעיה שהנשיא בקש ממך לשדר לו מקום בשולחן ליל הסדר של הרבי מליובאוויטש, כי שני הנשיא המדינית ועמיר ההארץ בתב החיות, בזמן שבנינו מקיימים חייחם בתפלה'. יש להשיב, כי הדבר היה בעצומה ובשיאה של מלחמת ההתשה בתעלה.

בדו אחת אחותי את המברק של הנשיא שזר ובשנית את המברק של ראש הממשלה. לאחר שדאגתי לשניו המסול, המוטס בחת באופן חרוץ קודם בווינגטון לקנות לפנות החילה בניו יורק, ושיר הוא אמר להגיע לנשיא בווינגטון. בתיאולע' בשעת אחת כלילה. ואכן, שיר ירד מהמטוס בווינגטון והטיסה מושכת לנו יורק. בתיאולע' התקשרתי 'אל-עלי' ושלאתי אם יש ביכולתם לבצע אותו טיסה בדרך חזרה: מטוס 'אל-עלי' החוזר מניו-יורק לישראל יעבור דרך ווינגטון ויאסוף את הנשיא שזר. הטיסה בחזרה הייתה אמורה להתקיים בליל יד בניסן, באופן שהמטוס יתחת לישראל בתוקפו של ערב הפסח. הנהלת 'אל-עלי' הודיעה כמה שעה לפנייה השיניו שמסול, ומנכ"ל לשכת ראש הממשלה שמהלך דיניו שהיה ידיו מימי שירותו בווינגטון, הסכים להנכית ואמר שיהיה את עלות הטיהו במסולו מתקציב בית השיא.

בעל הז סיפורו הכל לרבי, לאחר הנשיא שזר לא ידע דבר. באתה ביחלה לתכנן עם רבין נלמל התעוררם בווינגטון לקבל את מני שזר. נציג ממשלת ארצה עזבה במקום היה שגן הנשיא ספרו אנוני שלא היה ידיר ישראל. שזר כבר היה זקן, ונחרי 12 שעות טיסה טראה תושב ועיף.

לאחר קבלת הפנים, נשמע משה: התעורפה ללמון, ובדרך הסיביר רבין לשור את סדרי הביקור: למחרת בבוקר ותקיים הלוחה; לאחריה קבלת הימנים בבית הלבן מטעם שניו ארצה; החדש, שבשמונה בערב חזרה לשדרת החיות; עלייה למטוס 'אל-עלי' וטיסה חזרה לישראל.

כשהגיע ללמון 'לוהים' בווינגטון שבו התאספו, שן אמרתי לרבין שאלות את הנשיא לחדרו ושחרתו אותו לרדכו. עליתי עם הנשיא לחדרו, סייעתי לו בהכנסת התפנים למקומם, ואז

ראיתי נישן לטלפון, מוציא פתק ומחייא את מספר הטלפון של מזכירות הרבי... עמדתי בצ' ושמעתי רחק כה מוליס, כי טלצתי נאחת מהחדר, אבל השקפתי לשמוע שהנשיא מקוהו ו לארגן את השתתפותו בליל הסדר של הרבי... קולו הסגיר את דבקונו ברבי, ואכזבתו לאח' מנק, כשהרבי שהדבר נשמע ממנו, הייתה נועת לב.

הרבי התמצא היטב במפות סיני

בתורן תשל"ג רבין חזר לארץ, לעברו נתנוים, בשנת תשל"ה. ערך שיהיה האמריקני דא' מזכיר הדינה 'קיינר' - מעט ידעונוס כדו לקודם הסודי-כיינים בן ישראל ובן למצרים סיני, אך לרבי רבין את אודם שעברו לו סירב לענתו והדבר הביא לנשדו לבדו כנחשי ישר ארצה. 'קיינר' עזב את הארץ כבעס גדול והנשיא את ישראל כבישילן שליחותו.

שבילט מסוים, החליט רבין שיראך לשיס קץ למשבר והחליט שישע לארצה וינפוש אישית הנשיא נציאל רודר. יצין, אגב, שפרדתי היה נשיא שלא נבחר. הוא היה טנוט של הנשיא נג וכנות מאלך להפתער בעקבות פרשת טרנדיטס, מילא מורד את מקומו בשנאות.

בשיחה רבין ז'מרד נכתחו גם אני, ובדרכנו למחרת לניו-יורק אמרתי לרבי,ן, שאולי כדא' שדאודנו רבין ז'מרד מליובאוויטש של המשבר בחסי ישראל-ארצה. ורבין שמוט ענה לי 'בבקשה

הדבר היה בקיף תשל"ה. באחד הערבים שלאתר-מבן הייתי אצל הרבי מהשעה שעד ע ה עשר בערך, ועוללתי לפניו כי פרטי-המרטיס של המשבר ומה שערס לו. הבאתי אתי מפה ו סיני והצבעתי על מקצתו המתולה והגדיד, וכיוון שאחתי שחרבי מתמצא היטב בשטח, בשיח, כל הלאות את המקום המדויק שהמפרים עמדו לחיבנס אליו לארץ שישראל תיחגז ממנו מ

הרבי ישל אחתי שאלות רבות. ראשית, הרבי הגיע סיפוק מסוים מהפגעה שהגעתי כדו ל לו. בתמסון, הרבי גם ידע לחווח לו על אירועים ונצבים שאתנו הישראלים לא ידענו. היו מקורות מכלי ראשון בכליך מדיהים - כולם מהימנים וחשויים.

אני יזכר למשל שחרבי סיפוי לי כי השופט אחרון נולדונו התערב לטובת ישראל אצל המן יקוביטשיץ מבלי שידענו על כך. אחרון נולדונו היה אז יהודי כבן שבעים, מהממוכדים ביו ארצה - כן מהגרנים עמזורה-איופה שעלה בדרנות המייטשל האמריקני עד שהיה לנזכורו הנשיא קנדי לענייני עבודה והכר בבית-המשפט העליון של ארצה, 'ולאחר-מכן הנשיא נגז מינה אותו לשגריר ארצה באוס. בכל אופן, הרבי ידע על התערבותו, ואף אחר ידע דבר...

"נתתי לך את הגפרור"

ראש הממשלה הבא מר נכנס לתפקידו בקיף תשל"ו. באותה תקופה כמעט שלא הכר אותו, כלן נדרחמי כשביקש ממני להמשיך לנבנדו אצלו כמי שעובדתי אצל רבין, ושבחתי טט שאחרי 30 שנה באמוציה ומבזרי המפליט, הוא מנסה להיכנס לעניינים דרך אנשים טט כמות, אבל חתך-כך הסתבר לי שהוא קובע לעצמו כלל עקרונות לשמור על 'טוהר שירות המדינית', וכיוון שחיותו עולד-ימדינה, השאיר אותי בתפקידו. נפגע הראשונה התחולל ב'ה נתחף - ובפעם הראשונה האופו הממלכתי של שירות המדינית עמד במבחן.

לאחר הובירתו, הוזמן בנן לארצה עיי נשיא ארצה ד'ניו ג'רמו קוטר. הצפייה הייתה שיוון משבר. אני הייתי חתיק ומטטה בתפקידו - נבדתי עד אז בלשכות ראש-הממשלה לוי אש נולדה מאיר ויחלק רבין - כלן הקבדו בנן בדיא את ותיכונן הטיעה שלי לארצה. חוץ כד נתון, הבאתי לפניו מיוט של ארנונים יהודיים שונים שביקשו לפגשו, והשתי לו את שמו לפי חשיבותם.

זכרת משמחת הגישואין של החזון הרב מנחם מענדל שעפטייל שיי והכללה לאה תחו' סקורדר

כתמים ועשר דקות השיחה הסתיימה. הייתי מוקסם ומהומנט מהעיונים האלה. נישעתי אל כוללת והרבי פיינשטיין אמר לי: "תחזיק את הירי, יריב, ודאגת את הירי שלי". והרבי ענה לי: "לא, תחזיק את המפתח. רק אותה יכול להדליק את הירי של עצמך".
עד עכשיו - שטאני ונר בור - חוללת צמרמורת בנפשי.

הרב פיינשטיין: "קודם תיגש אל הרבי"

אחרי קמפיין דייוויד, בשנת תשל"ט, בגין שלח אותו לרבי פעם נוספת. כיועץ, הרבי התנגד להסכם קמפיין דייוויד בחריפות ולבגין היה חשוב להשמיע לפני הרבי את עמדתו. ישבתי אצל הרבי ששעה ורבע על סף המטבח ונעברתי אותו עלימים שורה שורה. הרבי דרש ממני הסבר בסיסי של כל נקודה והצבעתי על התבטאויות כשעפטייל אלה האחרים שניתן לפרשם גם כך וגם כך. הרבי לא יותר על שום פרט, ממש ניתח את ההסכם ותיקן אותו וחזר וביטא את התנגדותו. כאילו לציון שבנעמדתי על הרבי לא היה חליפה משדור אשיר נגד בגין, אלא עמדה עניינית. ככל הידוע לי, הרבי ביטא עמדה זו מיד למחרת שעת הימים, וגם במכתב מיוחד לנשיא שור בו הרבי כתב ומפורשות שישראל לא נהוגת נכון בבניית הערבים שבטחים ואז עמל להביא לכבייה לדורות.

מפגם הבאה, הייתי אצל הרבי כעבור חצי שנה. בגין היה מנומנין לשמוע את דעתי של הרבי על אפשרות הקמתו של בית דין ארצי לענייני יורם במרה"ב. הייתי בעניין זה אצל הרבי וגם אצל הרב משה פיינשטיין.

הלכתי קודם אל הרב פיינשטיין, אבל מששמע שעדיין לא הייתי בעניין זה אצל הרבי, הגוב מוד: 'קודם תיגש אל הרבי'.

הלכתי אל הרבי, השמיעתי לו את הרעיון והרבי פסל אותו על הסף. נמוקו של הרבי היה זה: הרפורמים והקונסרבטיבים ידרשו ייעוץ בבית דין כזה במענה שיש גם ביניהם ולתמוך בהסכמים, ולצורך גורל אין צורך להיות רב - העוקר שהמניין יהיה יהודי שמר שבת. כך הרבי ביטל את הרעיון מכל וכל.

כעבור פחות משנה הייתי שוב אצל הרבי, והפעם בעניין שדרתם של יהודי בריחה בווינה. לאחר-מכן הרבי הפסיק לקבל אנשים ביחודיות מרשות.

לעבור עינים, בשנת תשמ"ג, אשתי היתה אצל בעמדת חלוקת הדולרים וכמה לטווח עם הרבי כמה מילים. בעולם הוורודי של המשרה הרווח את אשתי, בני וחמתי מניעים אל הרבי בעמדת חלוקת הדולרים. הרב גורנו נבצע על אשתי ואמר: "את גברת אבנר, ואהרן אבנר - בליץ הוא העברי והיהודי והיא אמרת - כך ברעה זה הרבי מתייך ונבצע לטווח לי דעתי שאינתי שומעת שארבי יציר אתי, אתה רואה בוודאי את התנגדות על מניח. זו היתה ההתייחסות האחרונה שזכרתי לי מהרבי.

אחרי חתן שנלווה אל אשתי ובתי בדולרים, בגין נעיר אותי, יש לו זיקה חמה לליובאוויטש והוא מסייע לחב"ד ולשליח הרב לו שם טוב בירווודיל. גם האתינים שלי לשמפתת סקורדר קשורים לחב"ד. אף שאני עצמי לא ליובאוויטש, כמי שהיה בחברות הרבי כמה וכמה שעות וכמי שראה את פעולת השליחים של הרבי במקומות שונים ברחבי העולם, ראיתי בצורה מחשבת כיצד חב"ד בהנהגת הרבי מנחה צורך חיוני לקיום היהדות בדורות.

בין אהני, כי בימים ההם, ענייני הגיון התיקון "רוח שבועות" עמדו על הפרק וכל הדורמים ז' אחרי-כך רבו להיפגש עם ראש הממשלה הרחוק. בעקבות ריבוי הפניות, היעתי למר בגין י' עם הרבי וגם עמי הרביים הכוללים ביהדות אר"ב הרב משה פיינשטיין והרב יוסף לייבושיץ, ובגין ענה: "כל שמטה שנגזר היה יהודי ושומע החינוך והדורה ליהדות היו ז' לכל רוח אר"ב. לפני היהת בהצעה שהציעתי לו השובתת מה רבה, היתה לא דעה אף ובגשו עם כל שלוש המתייבים ביום אחי. אני עצמי נכחתי בכל הפגישות.

ה עם הרבי, השתבר שהוא מכיר את הרבי והרבי מכיר אותו, והישיבה שהתפתחה ביניהם לבבות נסוד. לאחר שהרבי נתן לבגין ברכה לקראת פגישה עם קטרס, אמר בגין לרבי: אבקש ממורה לבוא אחר-כך ולדחות לך."

הגשיה, נשעה ממלידת האי-המשלה מושיגנעוון לעשות את השבת בניו-יורק. במוצאי זמנליה חזרה, וביום ראשון התייצבתי אל הרבי בשעה עשר לילה ויצאתי ממדור ס' ועשר דקות.

ס' לפחות דולת לא מסק. לאחר שעה, כמו גם לאחר שעה וחצי באת אומת ששעמנו נסוף, הרבי היה שמוק לי. הנה, הנה, אל תחזן למה להרביע לך. לצעתי, היידיש שלי היתה ז' קטנה, אבל הכניתי של הרבי היתה מושלמת, אף כי בהנחה בהברה ששכונת. ובכן, ריבר עביתו בהברה אשכנזית ואני יריבתי בהברה פסרית.

יטל לפני מוטבת שלמה כדבר המקום שאנו נעומים בו באותו מקרה? יטן בקונקסטס ו' ההיסטורי. אני אומם איש-משע ורברו איש חזק, אבל הפגשו בנינו זרם למישרין. גם הרבי התחיל להעביר לי מידע שלא ידעתי - סיפר לי פרטים רבים על העני השיש, על ז' האמריקני לעוונת הארצו ואחר ניתח את ההתרחשויות בבתי-התנועות, וכבר אני ז' צעה את קריסת הקמיונים שאיננה שנים רבות לאחר-מכן.

חרי כשעה וחצי של שיחה, עשה הרבי אתחנות בדבריו, מה אלי אמר לי ר' יהודה, למה ז' מושייך אלינו?

כבר היתה קרובה הלצות חליפה, ולאמלה הייתי כבר כליכך עייף, אולי לא הייתי מנוב הרבי בניווי לב כל מלא כפי שהבנתי. עניתי לרבי כך: יש לי כמרים ואף בני משפחה ס' גברי ממות שהוא לא דעה עצמית. וכאן הרבי הורה לימנב: "י. יהודה, יש בנראה הרקוקים לקבוע, אני אומם להסכים לך מה אני שותפל לעשות. היה אתה מניח לפני אתה מוח את הארצו ובכניס שי, נה, אבל זה לא י. זו חלוקת עוונות וחזק קד בתוכה. אתה הויתם בתמיכה לוח כלומר, הנה עמי רק מקיימת את המטרחה שלמה נבואה - אתה מטיעתי בחוק, חלוקה, כרעה את העוונות התמיכה שלי. לא מה שאני שותפל ז' לטויק לכל אדם לקיים את המטרחה שלמה נבואה. השעוה הנה הנה, התחיל את ז' והלכה הן חזרה והמועות. כאשר אתה מבעית את הנשמה באש התורה והמנועה, צקיים את המטרחה שלמה נבואה.

בדרם אלה, הרבי חרף לעניינים המדיניים - וכל אחת זמן היומנים בולת לא חדל... הרבי אזי על נשואים אסטרונומי משם גולבליים - היינו אז שיחאה של המלחמה הקרה, כל נלחן צבאי של ישראל, אספקת הושק הסובייטי למדינת ערב מנעה מעם ארצי פעם שרות ושיאליתי חלשית גם נעווחן מוידו.

לעילוי נשמת

מרת קיילא בת הרה"ח ר' אהרון ע"ה

חיטריק

הרה"ח ר' חיים אליעזר בן הרה"ח ר' מרדכי שמואל ע"ה

קרטיק

מרת לאה בת הרה"ח ר' נתן ע"ה

ליברמן

מרת שרה הינדא בת הר"ר דוד משה הי"ד

ליברמן

ר' אליעזר בן ר' חיים שניאור זלמן ע"ה

קליין

ר' מרדכי בן מוה"ר ר' מאיר ע"ה

לרנר

ר' אברהם בן ר' יוסף ע"ה

סחייפסחורדר

לעילוי נשמת

מרת אלישבע בת ר' יהודה ע"ה

סחיפסחורדר

הרה"ח ר' חיים שניאור זלמן בן ר' אברהם פסח ע"ה

קליין

מרת ליבא גיטל בת ר' מיכל יצחק ע"ה

קליין

ר' גדליה חנוך בן ר' אפרים זלמן ע"ה

הפנר

מרת חנה רבקה בת ר' יצחק אליעזר ע"ה

הפנר